શ્રી

સનતકુમાર ચક્રીનો રાસ.

મહાનૂકવી

શ્રી જ્ઞાનસાગર ઉપાધ્યાયનો રચેલો

તે

જૈનબંધુઓને જ્ઞાનપ્રાપ્તિ અર્થે તથા રૂપમદનો
ત્યાજ્યભાવ દર્શાવવા માટે

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રી જૈનજ્ઞાનદીપક સભા
ગોઘા બંદર.

મુંબઈ
ગુજરાત પ્રીંટીંગ પ્રેસમાં કાળીદાસ સાંકળચંદે છાપ્યો.
સંવત ૧૯૪૨ સને ૧૮૮૬.
કીમત પાંચ આના.

પ્રસ્તાવના.

સમસ્ત જૈનબંધુના અગ્રભાગે આ અમૂલ્ય રત્નસમાન લઘુ ગ્રંથ મુકતાં તેના હૃદય ભાગમાં રહેલા ગુણ સમુહનું વર્ણન કરવાને અમે અશકત છેએ. આ રાસની અંદર સનતકુમાર ચક્રીનું ચમત્કારીક અને અદ્દભુત રસાલ કૃતિયુકત ચરિત્ર વર્ણવેલું છે અને તેની પ્રાંતેરૂપ મદ કરવાથી તે ચક્રીના શરિરાંતગતિ વ્યાધીનો સમુહ ઉત્પન્ન થયો અને તે જાણવાથી તરતજ વૈરાગ્ય ધારણ કરીને તે ચારિત્ર લેવા ઉજમાળ થયા તથા તે સમયે ગુરૂ શ્રીધરાચાર્યે સંયમશ્રીના વિવાહની વિધીનું યથોચિત્ત વર્ણન કર્યું તેમાં કવિત્વશકિતની હદ વાળેલી છે. ભવ્યજીવોને રૂપમદ ત્યાગ કરવાની સુશિક્ષાના ઉપદેશમાં આ રાસ અદ્વિતીય તેમજ ઉત્કૃષ્ટ સાધન છે માટે ગુણગ્રાહી પ્રાણીઓએ એકાગ્ર મનથી આદ્યંત વાંચી જોઇ તત્વ ગ્રહણ કરવા ઉદ્યુકત થવું.

આ સભાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ એવા અપ્રસિદ્ધ અને ઉપયોગી ગ્રંથો સ્વલ્પ મૂલ્યથી સર્વ જૈનબંધુઓની સમીપે મુકી તેનાથી અમૂલ્ય લાભ પ્રાપ્તી કરાવી આપવાનો છે.

સભાસદો સ્વલ્પ બુદ્ધિવાન હોવાથી તેમજ આ રાસની પ્રત બીજી મેળવવા માટે ઘણો પ્રયાસ કરવા છતાં ન મળવાથી અને મળેલી એકજ પ્રત વધારે અશુધ્ધ હોવાથી તે સુધારીને છપાવવા છતાં કોટલીએક જગ્યાએ અશુધ્ધ રહી ગયાની ભ્રાંતી છે તો વાંચકજનો એ અમારા અલ્પજ્ઞાન તરફ અને પ્રથમ પ્રયત્ન તરફ દ્રષ્ટી કરીને રહેલી ભૂલો શુધ્ધ કરવાની કૃપા કરવી તેમજ તે લખી મોકલવા તસ્દી લેવી જેથી બીજી આવૃત્તીમાં તેટલી ભૂલો સુધારવાનું બની આવે.

ગ્રાહકો જેટલાં અગાઉથી થયાછે તે કરતાં પણ ચોપડીઓ ઓછી છપાયેલી હોવાથી આશા છે કે થોડાજ વખતમાં બીજી આવૃત્તિ બહાર પાડવી પડશી.

આ શુભકૃત્યમાં શ્રી ભાવનગર જૈનધર્મપ્રસારક સભાએ તેમજ તેમના આશ્રય નીચેની શ્રી જનજ્ઞાનવર્ધક સભાએ તન મન અને ધનથી સંપુર્ણ રીતે આશ્રય આપેલોછે તેથી તેમનો અમે સંપુર્ણ રીતે આભાર માનીએ છીએ. અને નિરંતર તેમના ગુણગણની વૃદ્ધિ થવા આકાંક્ષા ધરાવીએ છીએ.

મીતી સંવત ૧૯૫૨ ના પોશ શુદિ ૫.

તા૦ ૧૦–૧–૯૬.

શ્રી જૈનજ્ઞાનદીપક સભા
ગોધાબંદર.

૨૫૬૪

॥ श्री ॥

સનત કુમાર ચક્રીનો રાસ.

श्रीगोडी पार्श्वनाथायनमः

॥ દુહા સોરઠી. ॥

પ્રણમૂં પારસનાથ, વંછીત દાયક વલ્લહો;
હરખે જોડીહાથ, ધવળ ધિંગ ગોડી ધણી. ૧
કહુંછું કરીમનોહાર, ચોથો ચક્રી ગાવતાં;
સરણાગતિ સાધાર, સાનિધ્ય કરજો સાહીબા. ૨
ગણધર પ્રણમીજેહ સિધ્ધાંતે શ્રુતદેવતા;
હું પણ પ્રણમું તેહ, જિન મૂખ પંકજવાસિની. ૩
કહું છુ મનને કોડ, માણિક સાગર મુજ ગુરૂ;
જોતે થાયે જોડ, સાનિધ્ય કરજો શિષ્યની. ૪
ચક્રી ના અધિકાર, ઉત્તરાધ્યયન અઢારમેં;
વૃત્તિથકી વિસ્તાર, તેહું આણીશ. ત્યાં થકી. ૫

॥ રાગ ગોડી. ॥

(રામચંદ્રકે બાગકે ચાંપો મોહી રહ્યોરી) એ દેશી.

જંબુદ્વિપ મોઝાર, દક્ષિણ ભરત વિરાજે॥ કુરૂદેશ મ નોહાર, હથ્થિણાઉર પૂર છાજે ॥ ૧ ॥ લાંબો જોજન બાર તે નવ જોજન પહોળો ॥ મણી કંચનશું સાર, ધનધા ન્યે કરી બહોળો ॥ ૨ ॥ કુરૂવંશી ભૂપાળ, રાજ્ય કરે છે ઉરો ॥ ન્યાય ધર્મ પ્રતિપાળ, અશ્વસેન સનૂરો ॥ ૩ ॥ ઈંદ્રાણી અનુહાર, સહદેવી તસ રાણી ॥ સતીઓમાં સી રદાર, ચૌસઠ કળા ગુણ ખાણી ॥ ૪ ॥ પ્રીત જેસી જળ મીન, તેહ થકી અધિકેરી ॥ પ્રીત જેસી નખમંસ, રા યને રાણી કેરી ॥ ૫ ॥ નર લોકે નૃપ સોય, ઇંદ્ર તણે અવ તારે ॥ પંચ વિષય સુખ ભોગ, વિલસે વિવિધ પ્રકારે ॥ ૬ ॥ સૌધર્મેંદ્રનો જીવ, સૂર લોકથી ચવીયો ॥ સહદે વીની કુખ, છીપજ્યું મોતી ઠવીઓ ॥ ૭ ॥ ચઉદ સુ પનસ્યું તેહ, પુત્રપણે અવતરીઓ ॥ ભૂમિથી પ્રગટ્યું રત્ન, તેણે પ્રસંગ્યો ગુણ દરીઓ ॥ ૮ ॥ ઉત્સવ કરીય અ પાર, નામ દીયે નૃપ તેહને ॥ કહીઓ સનત્ કુમાર, ક ચન વરણી દેહને ॥ ૯ ॥ જનના નયન પીયુષ, કળશે શું સિંચંતે ॥ નવ કલ્પદ્રુમ જેમ, શોભે તેહ વધંતે ॥ ૧૦ ॥ સકળ કળા અભ્યાસ, કીધો અનુક્રમ તેણે ॥ સુરગુ

ર પણ સુવિશેષ, બુદ્ધિએ જીત્યો જેણે ॥ ૧૧ ॥ પામ્યો યૌવન વેશ, યુવતિના મન મોહે ॥ ધનુષ્ય બેંતાળીશ તાસ, ઉંચપણે તનુ સોહે ॥ ૧૨ ॥ મહેંદ્ર સિંહકુમાર, સુરકાળંદી કેરો ॥ નંદન છે ગુણવંત, તેહને મિત્ર ભલેરો ॥ ૧૩ ॥ સાથે જનમીયા દોય, સાથે વયશું વાધ્યા ॥ પાઠક પાસે સાથ, શાસ્ત્રાદિક તેણે સાધ્યા ॥ ૧૪ ॥ ધર્મને જેમ વિવેક, પામે વૃદ્ધિ બે સાથે ॥ નૃપ સુત મંત્રી પુત્ર, બે વધીઆ એમ સાથે ॥ ૧૫ ॥ એ કહી પહેલી ઢાળ, જ્ઞાનસાગર બુધ રંગે ॥ ગોડી રાગ રસાળ, કહીઓ ચાતુર સંગે ॥ ૧૬ ॥ સર્વગાથા ॥ ૨૧ ॥

॥ દુહા ॥

અશ્વસેન નૃપ અન્યદા, બેઠો સભા મોઝાર;
આવ્યો લઇ ફલફુલ તવ, આરામિક તેણે ઠાર. ૧
કર જોડીને તે કહે, અવધારો મહારાજ;
રૂતુ વસંતની રૂઅડી, આવીછે પ્રભુઆજ. ૨

રાગ. કેદારો.

(તુમ જાનદીઓ નંદલાલ પ્રીતમ ચોરી હમારી કયું ફારી)

એ દેશી.

અશ્વસેન નૃપ આનંદ પાયો, સુણકે સનત્ કુમાર ॥ રાજન ॥ ખેલનકું સઘળી મળી ટોરી ॥ આંકણી ॥ છય

લખણે છોગાળ ॥ રાજન ॥ ખેલનકું સઘળી મળી ટોરી
કેસર ઘોળી લીએ ભરી મટકા, સોવનકી પીચકારી ॥ રાજ
ન ॥ ખે૦ ॥ ૧ ॥ સાથે લીએ હે ફુલેલકે સીસા, ભરકે આ
રી ગુલાલ ॥ રા. ॥ ખે૦ ॥ બાજત હે શ્રીમંડળ વીણા,
પખાવજ ઓર તાલ ॥ રા. ॥ ખે૦ ॥ ૨ ॥ સનત્ કુમાર
મહીંદ સીંઘયું, ઓર સખાકી જોરી ॥ રા. ॥ છીરકે* ચં
બેલ અબીર ઉડાવત, આયે બાગકી પોરિ* ॥ રા. ॥ ૩ ॥
છીરકત ભરી પીચકારી કેસરસ્યું, ઓર ગુલાલ ઉડાય ॥
રા. ॥ છીરકે છયલ કહે હો હોરી, અજબ ધુમાલો ગાય
॥ રા. ॥ ૪ ॥ રૂતુ વસંતકે વન મકરંદમેં, ખેલત ઈન
વિધ ખેલ ॥ રા. ॥ વાટહે* 'સબહીકુ' ફગુઆ, મેવામીઠા
ઈ તેલ ॥ રા. ॥૫॥ એસે વિનોદસેં બાગમેં બેઠકે, બેઠા જ
બ મહારાય ॥ રા. ॥ ભેટ કીયો એક અજબ તુરંગમ,
તીણ બીરયાં કીણ આય ॥ રા. ॥ ૬ ॥ એહ ઇસ્યો છોડું
સીનામે, અશ્વ ઉદધિ કલ્લોલ ॥ રા. ॥ અદ્ભૂત હય દેખી
નૃપ એસો, ચિંતે ચિત્તસ્યું ચોળ ॥ રા. ॥ ૭ ॥ સૂરજકે
રથ વહરેવંતહે, આયો હે ઈણ ઠાર ॥ રા. ॥ જ્ઞાનસાગર
બુધ દૂજી ઢાળે, કહે સુણો અચરીજ ઓર ॥ રા. ॥ ૮ ॥
સર્વગાથા ॥ ૩૧ ॥

---

* નાખે * દ્વારને વિશે * વહેંચીદે

॥ દુહા. ॥

કરીને વન ક્રીડા જીસેં, આવ્યો સનત્ કુમાર;
તવ આણ્યો નૃપઅશ્વતે, થઇ આપે અસ્વાર. ॥ ૧ ॥
ઘોડે જબ બેઠો ચઢી, ખેંચાણી તવ વાગ;*
તીવ્ર ગતે ચાલ્યો તુરિ,* ન જુએ માર્ગ અમાર્ગ. ॥૨ ॥

॥ રાગ મારૂ. ॥

(વૃષ ભાંન ભુવન ગઈ દૂતી) એદેશી.

॥ શરદભ્રતણી પરે તિહાંરે, ગયા કુમરને ઘોડો જીહાં રે, ॥ જેમ વિજલડી ચમકાર, દીઠો ક્ષણ એક કુમાર ॥ ૧ ॥ ધાયો નૃપસેના લેઈ, જોવા અંગજને તેઈ ॥ હયના પગને અનુસારે ચાલ્યો કેડે તેણી વારે ॥ ૨ ॥ વાયે અતિ કારણ પાયો, ગગનેરજ લાગે ધાયો ॥ આકાશેજ્યું નિશ અધારી, થયો ચંડ વાયુથી ભારી ॥૩॥ પગલા પણવાજી*ના વાઇ, કેસાણાં નવી લેવાઈ॥ તવ મહિંદસિંહ પ્રણામ, કરી કહે નૃપને તેણે ઠામ॥૪॥ હયદુષ્ટનેકારણ તેહવો, વિધી*એ કિમ ઘડયો દુર્ધર એહવો ॥ તેણે આપણને મહીનાથ, કિમ મળશે કહું પરમાર્થ ॥ ૫ ॥ અરિહંત ધર્મ ગુણ ખાણી, જેમ ન દુર્ભવ્ય પ્રાણી ॥ તેમ કુંવર સનત્ કુમાર, દુર્લભ મ

* લગામ * ઘોડો * અશ્વ * વિધાત્રા

ભવા નીરધાર ॥ ૬ ॥ શશી સૂરવિના નિશી કાળી, પ્રસરે ખજુઆ ચમકાળી ॥ તેમ તુમવિણ મહિમાં* સ્વામી, રિપુ ખજુઆ ઠામે ઠામી ॥ ૭ ॥ ઉત્પાત કરે મહારાય, તેણે શોભે કરી સુપસાય ॥ હું પામી તુમ આદેશ, એકા કી દેશ વિદેશ ॥ ૮ ॥ મુજ મિત્રની જોઈશ શુદ્ધ, હું આણીશ ઇહાં ભલી બુધ ॥ એમ આગ્રહ કર્યો એણે, નૃપ પેઠો પૂરમાં તેણે ॥ ૯ ॥ હવે મહિંદ ચલીઓ રાહે, એ કાકી અહવી માંહે ॥ ખેડું તરવાર સુજાણ, કર ઝાલી ધનુષ્યને બાણ ॥ ૧૦ ॥ યમને ક્રીડાભુ* જેહવી, હતી દુસ્તર અટવી તેહવી ॥ સિંહ વાઘને હસ્તી કેરા, જીહાં રીંછના યૂથ ઘણેરા ॥ ૧૧ ॥ નૃપ પ્રામીનો જશ મોટો, તેણે શ્વાપદ ભય ગણે છોટો ॥ તેણે ગિરીકંદર અહી ઠાણે, જોતો તે ઠાંણો ઠાણે ॥ ૧૨ ॥ ક્ષીણ પુણ્ય પુરૂષને જેમ, ન મળે ધન ભમતાં કેમ ॥ જળસ્થળ અટવી અતીક્રમતા, તેમ મિત્ર મળ્યો નહીં ભમતાં ॥ ૧૩ ॥ તોપણ તે મિત્રને મોહે, ગા માગર પૂર અંદોહે ॥ હઈડામાં મિત્રને રાખી, ફરે નિશ દીન રવી શશી સાખી ॥ ૧૪ ॥ મિત્રવિરહ તણું દુઃખ ધરતાં, એક વરસ ગયું તસ ફરતાં ॥ બુધ જ્ઞાન કહે ત્રીજી ઢાળે, કહી મારૂ રાગ રસાળે ॥ ૧૫ ॥ સર્વગાથા ॥ ૪૮ ॥

---

* પૃથ્વિ * ક્રિડા કરવાનું ભુવન.

॥ સોરઠા ॥

એમ જાતા વન માંહી, મહિંદસિંહ કુમાર તે;
સારસનો રવ‡ ત્યાંહી, શ્રવણે સુણે સોહામણો. ૧
સહીકા સરોવર આંહી, છે ઈમ મનમાં અટકળી;
ચાલ્યો તિણ દિશે ચાહી, ચુપ ધરીને ચિત્તશું. ૨

॥ ઢાલ ॥

(તાહરા મોહલા ઉપર મેહઝરૂખે વીજળી હો લાલ ઝ.)

॥ એ દેશી ॥

॥ કમળનો પરિમળ તામ, પવનથી અતિ ભલ્યો હે લાલ, પવન૦ ॥ નિશ્ચય' સર*' જળ ઠામ, લહ્યો તેણે ગુણ નીલો હો લાલ, લહ્યો૦ ॥ ૧ ॥ જાઈ જુઇ મકરંદ ચંપક નેં કેવડો હો લાલ, ચંપક૦ ॥ મહકયા વળી મચકુંદ બકુલ પરિમળ વડો હો લાલ, બકુલ૦ ॥ ૨ ॥ ગંધતણે અનુસારે ચતુર તે ચાલીઓ હો લાલ, ચતુર૦ ॥ માનસસરમનોહાર નજરમાં ધાલીઓ હો લાલ, નજરમાં૦ ॥ ૩ ॥ સરલા હંસનો સાદ સુકોમલ તવ સુણ્યો હો લાલ, સુકોમલ૦ ॥ ગંધ તણો ઉનમાદ ભમરગણ રણ ઝણ્યો હો લાલ, ભમર૦ ॥૪॥ દેખી પ્રૌઢી* પોળ, ચઢયો તવ ત્યાં ધસી હો લા

---

‡ શબ્દ. * સરોવર. * મોટી.

લ, ચઢયો૦ ॥ દીઠો બાગ વિશાળ કીકી અતિ ઉલ્લસી હો લા
લ, કીકી૦ ॥૫॥ માદલને કંસાલ, વિણાને વાંસળી હો લાલ,
વિણા૦॥ શ્રીમંડળને તાળ બાગ માંહી વળી હો લાલ, કે, બા
ગ૦॥ ૬ ॥ સબળ સંગીતશું નૃત્ય વેધક વેધે જેણે હો લાલ,
વેધક૦ ॥ તુર શબ્દ સૂણી ચિત્ત હરી લીધો તેણે હો લાલ,
હરી લીધો૦ ॥ ૭ ॥ યુવતી જનના વૃંદ વિચાળે પરવર્યો
હો લાલ, વિચાળે૦ ॥ અમરીમાં* અમરીંદ્ર જ્યું સ્વર્ગથી ઉ
તર્યો હો લાલ, જ્યું૦ ॥ ૮ ॥ દીઠો સનતકુમાર સિંહાસન
ઉપરે હો લાલ, સિંહાસન૦ ॥ ચામરશું અતિ સાર છત્ર ધ
ર્યું શીરે હો લાલ, છત્ર૦ ॥૯॥ દેખી દૂરથી 'તેહ વિચારે' એ
હવો હો લાલ, વિચારે૦ ॥ મન વિભ્રમ સ્યું એહ થાએ છે
કેહવું હો લાલ, થાએ છે૦ ॥ ૧૦ ॥ બેઠો છે સ્યું મુજ હૃ
દયથી નીસરી હો લાલ, હૃદયથી૦ ॥ એકએ મોટો ચિત્ર
વિચારે, એણીપરે હો લાલ વિચારે૦ ॥ ૧૧ ॥ બંદીજન
નૃપ આગળ એમ તીહાં જંપી*આ હો લાલ, એમ૦ ॥ અ
શ્વસેન કુળ નભતળ તું, શશિધર જીઆ હો લાલ,, તુ શ
શિ૦ ॥ ૧૨ ॥ કુરૂ જન† પદ સ્થિર થંભ તું થોભણને દિ
યે હો લાલ કેથો૦ ॥ રતિપતિ પાયો અચંભતે રૂપે જીપી
આ હો લાલ, તે. ॥ ૧૩ ॥ મહિંદસિંહ સુણી તીહા એમ

---

* દેવી. * બોલ્યો. † દેશ.

બીરૂદાવલી હો લાલ કે, એમ૦ ॥ હરખ્યો હઈડ માંહી ગયો નૃપ આગળે હો લાલ ગયો૦ ॥ ૧૪ ॥ કીધાં ચરણે પ્રણામ શીશધરી ગોદશું હો લાલ, શીશ૦ ॥ ગદગદસ્વરે ગુણધામ કહે મિત્રને મોદશું હો લાલ, કે મિત્રને૦ ॥ ૧૫ ॥ મેં ત્રિભુવનનું રાજ્ય લહ્યું તુમ ભેટતાં હો લાલ, લહ્યું૦ ॥ થઈ પરસા સિદ્ધ આજ તુમ પયતળ ભેટતાં હો લાલ, તુમ૦ ॥ ૧૬ ॥ નવરાવ્યો અતિ નેહ હરખ આંસુજળે હો લાલ, હરખ૦ ॥ વળી પૂજ્યો ગુણ ગેહ નયનને ઉત્પળે હો લાલ, નયનને૦ ॥ ૧૭ ॥ મહિંદસિંહ મનરંગ શ્રી સનતકુમારજી હો લાલ, શ્રી૦ ॥ આલિંગ્યો દ્રઢઅંગ હૃદય શુભકાર જીહો લાલ, હૃદય૦ ॥ ૧૮ ॥ વિરહાનલ કૃતતાપ નયન અમૃત રસે હો લાલ, નયન૦ ॥ ઠારે નેહ સંતાપ વદન પંકજ હસે હો લાલ, વદન૦ ॥ ૧૯ ॥ ચોથી ઢાળ રસાળ જ્ઞાનસાગર કહે હો લાલકે, જ્ઞાન૦ ॥ સુણો ભવિ ઉજમાળ ચક્રિગુણ ગહગહે હો લાલ, ચક્રિ૦ ॥ ૨૦ ॥ સર્વગાથા ॥ ૭૦ ॥

॥ દુહા. ॥

બેસાડયો બહુ માન દઈ, આસન આપી પાસ;
પૂછે સનત કુમારજી, કહો બંધવ ઉલ્લાસ ॥ ૧ ॥
મુજવિરહાનલ તાપ જલ, તાત તણો સુપવિત્ર;

ચરણ કમળ કોમળપણું, કહો કેમ રહેછે મિત્ર ॥ ૨ ॥
આ અટવી અતિવિસ્તરા, મુજ જોવાને લોભ;
પાર લહી કેમ દુસ્તરા, આયા કીંહાકીંહા શોભ ॥ ૩ ॥
મહિંદસિંહ કુંવરે કહ્યો, સઘળો નીજ વૃતાંત;
વરસ દિવસ ફરતાં થકાં, તુમ દર્શન લહ્યો તંત ॥ ૪ ॥
મર્દન કરી ફુલેલશું, મહિંદસિંહને હેવ;
સઘળી ભોજાઈ મળી, નવરાવ્યો તતખેવ ॥ ૫ ॥
વસ્ત્ર અને આભરણશું, શોભાવીતસ અંગ;
જમાડી તંબોલ શું, કીધો વદન સુરંગ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાળ. ॥

રાગ કેદારો (વિસરદે કોટવાળ સુણે ગાયાર વિસરદે)એદેશી.

હવે મહિંદસિંહ મનકોડે, પૂછે 'વિતી*કર' જોડે લાલ, ગુણ દરિઆ ॥ પ્રાણેશ્વર પ્રભુજી ગુણ દરીઆ, કહો જીવન વીભુજી ગુણ દરીઆ, અશ્વે હરીઆ જીહાંથી, ધૂરથી માંડીને તીહાંથી લાલ, ગુણ ખાણી ॥ કહો મુજ વિભુજી ગુણખાણી, પ્રાણેશ્વર પ્રભુજી ગુણ ભરીઆ ॥૧॥ હય*હરી ગયો કેણે ઠામ, લલના*લચ્છી*કેણેપરે પામી લાલ ॥ ગુ૦ ॥ ક૦ ॥ એમ સુણીને સનત કુમાર, ચિત્તે ચિ

---

* વૃતાંત. * ઘોડો. * સ્ત્રી * લક્ષ્મિ.

તવ્યુ તેણીવારે લાલ ॥ ગુ૦ ॥ ૨ ॥ નિજ ચરિત્ર જે નિજ મુખ આચે, કહેવું નહીં જુગતું પ્રાયે લાલ ॥ ગુ૦ ॥ તેણે અન્યતણે મુખવાત, કહાવી સમજાવું ભ્રાત લાલ ॥ ગુ૦ ॥ ૩ ॥ ચંદ્રવેગ ખેચર પતિ કેરી, પુત્રી શતમાંહી વડેરી લાલ ॥ ગુ૦ ॥ નિજ પ્રિયા બકુલમતિ નામે વ્યતિ કર કહેવાને કામે લાલ૦ ॥ ૪ ॥ દીધો તેને આદેશ, વ્યતિકર ધૂરથી સુવિશેષ લાલ ॥ ગુ૦ ॥ વિદ્યાને પૂછી કહેજે, હું નિદ્રા લહું છું લહેજે લાલ ॥ ગુ૦ ॥ ૫ ॥ એમ કહીને પોતે જાય, પોઢે રાતે ઘર માંય લાલ ॥ ગુ૦ ॥ વિદ્યાને પૂછી ત્યારે, કહે બકુલ મતિ સુવિચારે ॥ ગુ૦ ॥ ૬ ॥ હો દેવર છરૂડા ॥ ગુ૦ ॥ ચાતુર માંહી સુડા ॥ ગુ૦ ॥ તુમ મિત્ર જે અશ્વે હરીઓ, વિપરીત ગતે સંચરિયો લાલ ॥ ગુ૦ ॥ દે૦ ॥ ચા૦ ॥ જેમ જેમ રાખેવા સારૂ, સંજ્ઞા કરે તેમ અપારૂ લાલ ॥ ગુ૦ ॥ દે૦ ॥ ૭ ॥ પવને શું નેજ* પુરાઇ દેવળપર અતિ ઉજાઈ લાલ ॥ ગુ૦ ॥ ચઢતી (૨) ગતિ ચાલ્યો, વિષમી અટવીમાં ધાલ્યો લાલ ॥ ગુ૦ ॥ ૮ ॥ શ્વાસે તે તુરંગ ભરાણો, ભુખે તરસે અકળાણો લાલ ॥ ગુ૦ ॥ દીન બીજે દુસરી વેળા, ઉભો રહયો આપે હેળા હો લાલ ॥ ગુ૦ ॥ ૯ ॥ તવ અશ્વથકી ઉતરીયો, જીન*છોડી અળગો

---

* ધ્વજા * પલાણ

ધરીઓ લાલ ॥ ગુ૦ ॥ ભુપીઠે ઘોડો પડીઓ, અકળાઇ મ
રણ આવડીઓ લાલ ॥ ગુ૦ ॥ ૧૦ ॥ તુમ મિત્ર તૃષાતુ
ર ત્યાંહી, ભમતાં જળ ન લહ્યું ક્યાં હી લાલ ॥ ગુ૦ ॥ આં
બો એક નજરે આવ્યો, શીઘ્ર ગયો તેની છાયો લાલ ગુ૦ ॥
૧૧ ॥ તરસે ગળું હોઠ સુકાણો, પડયો ભુમીજઈ મુર્છા
ણો લાલ, ગુ૦ ॥ ત્યાં રહે તેવનને જક્ષે, કરૂણા પુરમાંઅતિ
દક્ષે લાલ ગુ૦ ॥ ૧૨ ॥ હિમ સરખું શીતળ પાણી, તનુ
સિંચ્યું કુંવરનું આણી લાલ ગુ૦ ॥ સિંચ્યુ જામ સીતળ
નિરે, તવ ચેતન વળીઓ શરીરે લાલ ગુ૦ ॥ ૧૩ ॥ કર્યો
સાવધાન જળપાઈ, તવ કહે તેને કહો ભાઈ લાલ ગુ૦ ॥ ત
મે કોણ અકારણ મિત્ર, કિમ જીવિત દિયું સુવિચીત્ર લા
લ ॥ ગુ૦ ॥ ૧૪ ॥ એ અમૃતથી અતિ મિષ્ટ, જળઆણ્યું
કયાંથી ઈષ્ટ લાલ ગુ૦ ॥ તે કહે હું જક્ષ છું વીર, દેખી તુ
જ સાહસ ધીર લાલ ગુ૦ ॥ ૧૫ ॥ મુજને નિરભર નેહ
આવ્યો, માન સરોવરથી જળ લાવ્યો લાલ ગુ૦ ॥ તેને મુજ
પતિ કહે તામ, પંથ દેખાડો ગુણધામ લાલ ગુ૦ ॥ ૧૬ ॥
જો ઝીલું*તે સર જાઇ, અતિ શીતળ તો તનુ થાઇ લાલ
ગુ૦ ॥ કર સંપુટગૃહિને તેણે, મુકયો માનસરોવર એણે
લાલ ગુ૦ ॥ ૧૭ ॥ સિરી કરતાં જળ અવગાહી, ગયો તપ

* ન્હાઉં

ન તાપ તનુ દાહે લાલ ગુ૦ ॥ નાગવલ્લી દલપ્રાય, થયો તેહ પુનઃ નવકાય લાલ ગુ૦ ॥ ૧૮॥ એતો કહી પંચમી ઢાળ, બુદ્ધ જ્ઞાનસાગર સુરસાળ લાલ ગુ૦ ॥ શ્રમ મારગનો સવિ વારી, નીકળીઓ સરથી તીવારી લાલ ગુ૦ ॥ ૧૯ ॥

॥ દુહા ॥

વાસી ગિરિ વૈતાઢયનો, આસીત જક્ષએણે નામ;
વૈરી પૂરવ ભવ તણો, તે આવ્યો તેણે ઠામ ॥ ૧ ॥
કીહાં' જઈશ' દ્રષ્ટ' ચડયો, રહે રહેરે આજ;
દેખી કાંપારૂણ થઈ, ધાયો મારણ કાજ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

રાગ બંગાળો. (રાજા જોમળે) એ દેશી.

॥ આર્ય પુત્રકને નિરદક્ષ, આવ્યો ઉધ્ધત આસીત જક્ષ ॥ ક્રોધે કયું લડે ॥ ઉડે વૃક્ષને પથ્થર જેણ, પ્રથમ પવન એમ છોડે તેણ ॥ ક્રોધે કયું લડે ॥ ૧ ॥ ત્યાર પછી નભતળ નિરધાર, છાયો ધુળી કીયો અંધકાર ॥ ક્રોધે૦ ॥ તાળ પિશાચ તણો કીયો વેશ, અગ્નિ વરણ જસ પિંગળ કેશ ॥ ક્રોધે૦ ॥ ૨ ॥ તીખી અગ્નિ તણી વિકરાળ, મુકતો મુખમાંથી જવાળ ॥ ક્રોધે૦ ॥ હડ હડ હડ હડ કરતો હાસ, ક્ષણ ભૂતળ ક્ષણમાંહે આકાશ ॥ ક્રોધે૦ ॥' ૩ ॥ નયનમાંહે

થી જવાળા જોર, મૂકી તાળ પિશાચે ઓર ॥ ક્રો૦ ॥ બિધો
નહીં તોપણ તુમ મિત્ર, અડગમેરૂ રહ્યો દૃઢચિત ॥ ક્રો
॥ ૪ ॥ બાંધ્યો નાગપાસે દૃઢ તેણે, ક્ષિર જન્યું તણી પેરે
એણે ॥ ક્રોધે૦ ॥ અથવા જ્ઞાની કર્મને જેમ, ત્રોડે ત્રટ ત્રટ
ત્રોડે તેમ ॥ ક્રોધે૦ ॥ ૫ ॥ રોશે શું રાક્ષસવળી તામ, કુંવર
ઉપર ધાલી હામ ॥ ક્રોધે૦ ॥ મોગર લોહમય હાથમાં લે
ઈ, હણવા લાગ્યો ઘાયને દેઇ ॥ ક્રોધે૦ ॥ ૬ ॥ નૃપ નંદન
તરૂવર હેવ, ઉખેડી મોટા તતખેવ ॥ ક્રોધે૦ ॥ ધાયો રાક્ષ
સ કેડે ધિંગ, કુદ્યો તરૂવર શું કોટીંગ ॥ ક્રોધે૦ ॥ ૭ ॥
જાવાલાગ્યો ઊંચો જેમ, પેઠો કાંટો પગમાં તેમ ॥ ક્રોધે૦
॥ છેદે વૃક્ષ પડે જયું કોય, ધડ હડ ભુમિએ પડી
ઓ સોય ॥ ૮ ॥ ત્યારપછી રાક્ષસ રહી
દુર, કુંવર તણા શિર ઉપર ક્રુર ॥ ક્રોધે૦ ॥ મૂકયો
ડુંગર મોટો એક, કુંવર તેણે પીડાણો છેક ॥ ક્રોધે૦ ॥ ૯ ॥
થયો અચેત ગઈ તસ સાન, ચેતન આપ લહ્યો તેણે ઠાન
॥ ક્રોધે૦ ॥ હાહાકાર કરી તેની સાથ, આવ્યો કુંવર બાથો
બાથ ॥ ક્રોધે૦ ॥ ૧૦ ॥ કરમોગરના દેય પ્રહાર
જક્ષકિયા શતખંડ પ્રહાર ॥ ક્રોધે૦ ॥ નમુઓ અમર હ
તો તેણે એહ, નાઠયો ચીસ પાડીને તેહ ॥ ક્રોધે૦ ॥ ૧૧ ॥
સુરવિધાધર કૌતુક હેત, જોવા આવ્યા તીહાં કીણ તેત ॥

ક્રોધે૦ ॥ જીત્યો જક્ષ દેખીને દ્રષ્ટ, કીધી કુસુમતણી સુરે વૃષ્ટ ॥ ક્રોધે૦ ॥ ૧૨ ॥ પ્રશંસે ગગને જક્ષરાજ, ધનધન તું સુભટ શિરતાજ ॥ ક્રોધે૦ ॥ જય જય જય જય તુમ ગુણગેહ, અહોઅહો અતુળી બળમાં રેહ ॥ ક્રોધે૦ ॥ ૧૩ ॥ રાગ અંગાળે છઠી ઢાળ, જ્ઞાનસાગર બુધ સુરસાળ ॥ ક્રોધે૦ ॥ સરથી કુંવર પુણ્ય અંકુર, ચાલ્યો જેમ ગયો પશ્ચિમ સુર ॥ ક્રોધે૦ ॥ ૧૪ ॥ સર્વગાથા ॥ ૧૧૧ ॥

॥ દુહા ॥

થોડીશીં ભૂમી ગયો, તે સર મૂકી આમ;
દીઠી તવ મનોહારીણી, આઠ તરૂણી અભીરામ ॥ ૧ ॥
નંદન વનમાંહે થકી, જેમ દિશા કુમારી આઠ;
આવીને ઉભી રહી, તેમ મુખ આગળ ઠાઠ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(ગિદુડાની દેશી ॥

॥ તે આઠે કુંવારી તિંહારે, હોજી સનત કૂંવરનું દેખી રૂપ, એ રૂડોરે; રતિ રાણી કંત એ રૂડો રે, નળ કુબેર તંત એ રૂડો રે, નયન કમળ માંધ તારીકા રે, હોજી બેઠા જાણે ભમર અનુપ એ રૂડો રે ॥ એ રૂ૦ ॥ ૧ ॥ નાશા શુક સંચુ જીશી રે, હાંજીદોય શ્રવણ ડોળા ઉપમાન

॥ એ રૂ૦ ॥ આઠમના શશિ સારીખું રે, હાંજી સોહે તેનુ ભાળ પ્રધાન ॥ એ રૂડો૦ ॥ ૨ ॥ અધર*' વિદુદ્રુમ*' દ ળ સારિખોરે, હાંજી સોહે મુખ પુનમચંદ ॥ એ રૂડો ॥ શંખ જેસી ગ્રિવા* બની રે, હાંજી દીઠે નયન અમીરસ વૃંદ ॥ એ રૂડો૦ ॥ ૩ ॥ શ્રીવચ્છ શું અતિ શોભિતો રે, હાંજી' પ્રથુલ*' હૃદય જાણે કપાટ ॥ એ રૂડો૦ ॥ હરિ લીધી ગતિ હંસની રે, હાંજી જઈ રહ્યા માનસસર તીણમાટ ॥ એ રૂડો૦ ॥ ૪ ॥ ભોગળ પુરના દ્વારની રે, હાંજી તેહ સરીખા દીપે ભુજદંડ ॥ એ રૂડો૦ ॥ જઠર તે વાઘના જેહવું રે, હાંજી ઉંડી એહની નાભી પ્રચંડ ॥ એ રૂડો૦ ॥ ૫ ॥ ઉરગજ સુંડાકારસીરે, હાંજી મૃગની જંઘા જાસ ॥ એ રૂડો૦ ॥ ઓપ્યાતે કનકના કાચબારે, હાંજી ઉન્નત એહવા પદયુગ ખાસ ॥ એ રૂ૦ ॥ ૬ ॥ હાથ અને પગના તળા રે, હાંજી રાતા જાણે જાસુ કુલ ॥ એ૦ ॥ અજબ સુઘટ ઘાટે ચડયો રે, હાંજી આઠે મદના તુર અમુલ ॥ એ૦ ॥ ૭ ॥ વિસ્મિત વ્યામોહે ઘણું રે, હાંજી ભલી દેખી જસ કાય ॥ એ૦ ॥ નયન બાણ છોડે ઘણા રે, હાંજી ભ્રમુ હંક બાણક* શિશકરાય ॥ એ૦ ॥ ૮ ॥ આઠે વનદેવી જી સીરે, હાંજી તુમ મિત્ર જાણી તેણી વેળ ॥ એ૦ ॥ રતિ

---

* હોઠ. * પરવાળા. * ડોક. * પહોળું. * ધનુષ્ય

રાણી રૂપે તે રૂડી, અમરી અનોપમ રૂપે તે રૂડી, ॥ જ્ઞાન સાગર બુધ સાતમી રે, હાંજી ઢાળ કહી વારૂ મન મેલ્રી ॥ એ રૂડી રે ॥ સુણતાં સુખની ખાણ, તે રૂડી છે તે અ મીઅ સમાન ॥ તે૦ ॥ ૯ ॥ સર્વગાથા ॥ ૧૨૨ ॥

॥ દુહા ॥

બોલાવી તેને હવે, કુંવરે મધુરી વાણ;
અહો બાળા તુમે કોણ છો, અટવીમાં ગુણ ખાણ ॥૧॥
આવા શુન્ય અરણ્યમાં, કેમ રહોછો એણે ઠામ;
વનદેવીની પરે તુમે, વન રહોછો કેણે કામ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(ઉભી ભાવલદે રાણી અરજ કરે છે, અર્જકા ચોમા
સો ગઢકીજે હો, ગઢબુંદીના હાડા) એ દેશી.

કુમરીઓ તે કહે કર જોડી, વીનતડી અવધારો હો પ્રભુ રણમાં હો શુરા, ગાઢા પ્રબળ પ્રતાપી ॥ પ્રીય સંગ મા નામેછે નયરી, રાજ તીહાં પધારો હો ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૧ ॥ ભાનુ વેગ નામે વિદ્યાધર, રાજ કરેછે રૂડો ॥ પ્રભુ૦ ॥ દોલતવંત સદાદેદાર, સવિ ખેચરમાં સુડો હો ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૨ ॥ તેહ તણી તનુજા* અમે આઠે, અમ ભાગ્ય બળે તાણ્યા હો ॥ પ્ર૦ ॥ આણે જેમ કોઈ દેવ આકર્ષ્યા, તેમ તુ

* પુત્રી.

મને અમે આણ્યા હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥ પુણ્ય પસાયે અમે અણી ભૂમિ, આજ ઇંહાં કીણ આયા હો ॥ પ્ર૦ ॥ અમૃત શ્રા* ઈંદુસરીખો, દરશન' તુમચુ પાયા હો પ્ર૦ ॥.૪ ॥ મુકતાવળી હાર હૃદય જેમ, શોભાવે તે સ્વામી હો ॥ પ્ર૦ ॥ ભૂભૂષણ અમ તાતની નયરી, ભૂષાવો ગયગામી હે ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ એમ કહી નિજ કિંકર તેણે, સાથે એક મોકલીયો હો ॥ પ્ર૦ ॥ મારગ દેખાવણને કાજે, ભુજપતિ નયરે ચલીયો હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૬ ॥ પ્રીય સંગમા નયરીમાં પ્રેમે, પહોચ્યો નૃપ આવાસે હો ॥ પ્ર૦ ॥ ભાનુવેગ દેખીને સામો, આવ્યો અતિ ઉલ્લાસે હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૭ ॥ આલીંગીને આસન આપી , બેસારી કહે એને હો ॥ પ્ર૦ ॥ આજ અમુલક રયણની જાણે, વૃષ્ટી થઈ અમગેહે હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૮ ॥ અથવા સોવનમય પરસાની, સિધી થઈ સુખકારી હો ॥ પ્ર૦ ॥ આજ તુમારા ચરણતણી રજે, પાવન થઈ મહી મારી હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૯ ॥ પહેલું અર્ચીમાળી મુનિરાજે, એમ કહ્યું' તું અમને હો ॥ પ્ર૦ ॥ આસીકજક્ષને જેનર જીતે, ગુહ્ય કહું છુ તુજને હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦ ॥ તે તુજ એ આઠે તનુજાનો, હોશે પતિ એમ ભણે હો ॥પ્ર૦ ॥ તેણે મહા ભાગ કહુંછું તમને, પરખું હીત ચિત્ત આ

* અમૃતશ્રવનાર

ણે હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૧ ॥ ભાનુવેગં ખેચર પતિ કેરી, દેવરજી તુમ મિત્રે હો ॥ પ્ર૦ ॥ માની વચન તે આઠે પરણી, કુમરી પ્રેમ પવિત્રે હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૨ ॥ તે આઠે શું પરવરી પલંગે, પોઢયો રતિ ઘરમાંહિ હો ॥ પ્ર૦ ॥ સુખભર સુતો દેખી અસીકે, જક્ષે ચિંત્યું ત્યાંહી હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૩ ॥ નિર્બળનું બળ છે એક છલનું, છલશું રાતે હરીયો હો ॥ પ્ર૦ ॥ નિંદ્રામાં અટવીમાં કયાં એક, ધરણી ઉપર ધરીયો હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૪ ॥ જાગ્યો કુંવર તવભૂ પીઠે, દીઠું નિજતનુ તેણે હો ॥ પ્ર૦ ॥ મંદિર માંહેથી અટવીમાં, મૂજને મૂકયો કેણે હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૫ ॥ સુપન સરીખો મનમાં વિભ્રમ, પાણી ગ્રહણનો આવ્યો હો ॥ પ્ર૦ ॥ પણ પ્રત્યક્ષ કરકંકણ દેખી, દીલશ્યું ખેદ ન પાયો હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૬ ॥ જ્ઞાન સાગર બુધ આઠમી ઢાળે, કહે સુણ તે સહુ કોઈ હો ॥ પ્ર૦ ॥ તીહાંથી સનત કુમારને ચલતાં, આગળ અચરજ હોઇ હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૭॥ સર્વગાથા ॥ ૧૪૧ ॥

॥ દુહા ॥

આગળ ચાલ્યો જેટલે, અટવીમાંહી એક;
સદ વૃક્ષેકરી શોભતો, દીઠો ગીરિ અતિ રેક ॥ ૧ ॥
કુંવર તે ઉપર ચઢી, શિખરે આવ્યો જામ;
કંચન મણીમય થંભશું, દીઠું મંદિર તામ ॥ ૨ ॥

ઈંદ્ર જાળ સરીખો સહી, એ પણ દીસે આંહી;
એમ મનમાંહી ચિંતવે, ચાલ્યો તિણ દિશ ચાહી ॥૩॥
દુખભર દઈતા વિલપતી, કરૂણાસ્વરે તેણે દ્વાર;
રૂદન સુણી રામા તણું, પેઠો ભૂવન મોઝાર ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

રાગ કેદારો (અબ ઘરે આવો ગુણ સારીંગ ઢોળણા.)
એ દેશી.

તે કહે તરૂણી એણીપરે રે ભોળા, જોં કર લક્ષ પ્રકાર ॥ તો હિન જોઉ રે તુજહિત લોયણા, મુજ પતિ મુજ ભર્તા ાવનારે ભોળા, અવર પુરૂષ સવી છાર ॥ તિણ વીન જોઉં રે તુજ હિત લોચના ॥ ૧ ॥ જે દિનકર કુરૂવંશનો રે ભોળા, તે મુજ જીવનપ્રાણ ॥ તિણ૦ ॥ ઈણે અવતારે માહરે રે ભોળા, તે સાહેબ સુર તાણ ॥ તિણ૦ ॥ ૨ ॥ જો હુવે સુરપતિ જીસો રે ભોળા, તું રતિ પતિ અવતાર ॥ તિણ૦ ॥ સુપને પણ ઇણ કાય મેં રે ભોળા, ન કરૂં તુમ ભર્ત્તાર ॥ તિણ૦ ॥ ૩ ॥ એ ચંદ્રહાસ ખડ્ગે કરી રે ભોળા, જો તું કરે શતખંડ ॥ તિણ૦ ॥ જો તું બીહીવરાવે ઘણું રે ભોળા, ભીષણ શબ્દ પ્રચંડ ॥ તિણ૦ ॥ ૪ ॥ કિંહા જઈશ મુજ ૂર ચઢી રે ભોળા, પરણી કર મુજ કં

ત ॥ તિણ૦ ॥ એમ ગોરી રે બોલી બોલણા, કરડી રસ નાએ કરૂં રે ભોળા, એ જીવિતનો અંત ॥ તિણ૦ ॥ ૫ ॥ અતિ આક્રંદ કરૂણારસે રે ગોરી, કરતી વિવિધ વિલાપ ॥ કહે પીયુ રે દર્શણ દેવણા, સહદેવી સુત મુજ ધણી રે ભોળા, કરતી એમ પ્રલાપ ॥ અબ પીયુ આવો રે દરશણ દેવણા ॥ ૬ ॥ અશ્વસેન કુલચંદલો રે ભોળા, નિકલંકી સુખકાર ॥ તિણ૦ ॥ પરભવ પણ પતિ માહરે રે ભોળા, હોજો સનતકુમાર ॥ તિણ૦ ॥ ૭ ॥ શરણ હજો મુજ તેહનો રે ભોળા, મુજ પીયુ તેહ મયાળ ॥ તિણ૦ ॥ જ્ઞાનસાગર કહે ભવિ સુણો રે ભોળા, નિરૂપમ નવમી ઢાળ ॥ અબ પીયુ આવો રે, દરીશણ દેવણા ॥ ૮ ॥ સર્વ ગાથા ॥ ૧૫૩ ॥

॥ દુહા ॥

તવ મેડી ઉપર ચઢયો, કુમર સુણી નિજ નામ;
શ્યામા શોકાતુર ઘણી, રોતી દીઠી તામ ॥ ૧ ॥
શરણ કર્યું તેં જેહનું, કોણ તે સનત કુમાર;
કુમરે પૂછયું તવ કહ્યું, તે મારો ભરતાર ॥ ૨ ॥
આસન આપીને કહે, સુણજો મુજ વૃતાંત;
પુર સાંકેતે રાજવી, છે રાજા બલવંત ॥ ૩ ॥

સુરપ્રભ નામે ભલો, પરતાપી સસનેહ;
ચંદ્રજસા તેની પ્રીયા, રૂપવતી ગુણ ગેહ. ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

(મુજરો માનો હો જાલીમજાટણી) એ દેશી.

ચંદ્રજસા કુખે ઉપની, તનુજા હું સુકુમાળ ॥ નામે સુનંદા હો કુમરી ॥ યોવન આવી હો જામ, મુજ તાતે મુજ નામ ॥ નામ સુનંદા હો કુમરી ॥ દીધી સનત કુમારને, ગજપુરે ભાગ્ય વિશાળ ॥ ના૦ ॥ ૧ ॥ પરણાવી નહોતી મુજને, એક દીન ખેચર કેણ ॥ ના૦ ॥ રમતિ મંદિર ઉપરે, નજરે દીઠી હેતેણ ॥ ના૦ ॥ ૨ ॥ પુરૂષ અધમ તેણે પાપીએ, મુજને હરી વિમાન ॥ ના૦ ॥ બેસાડી બળ બહુ કરી, આણી એણે ગિરિ થાન ॥ ના૦ ॥ ૩ ॥ કીધો ભૂવન વિધા બળે, મૂકી મુજને હો આંહીં ॥ ના૦ ॥ હમણાં ધવલ ધરે થકી, ખેચર તે ગયો કયાંહીં ॥ ના૦ ॥ ૪ ॥ એમ કહી રહી તે કને, તેહવે આવ્યો હે તેહ ॥ ના૦ ॥ નૃપ નંદનને હે દેખીને, કોપાકુળ થયો એહ ॥ ના૦ ॥ ૫ ॥ અશની વેગ ખેચર તણો, નંદન તે દુર્બુદ્ધિ ॥ ના૦ ॥ કુમરને ગયણે ઉછાળીયો, રક્ત નયણ કરી ક્રોદ્ધિ ॥ ના૦ ॥ ૬ ॥ હાહારવ કરતી તિકા, ધર

ણી પડી તેણીવાર ॥ ના૦ ॥ મુરછાંગત મુળગી થઇ, કો
મળ રાજકુમારી ॥ ના૦ ॥ ૭ ॥ તુંમ મિત્રે તે દુષ્ટને, પા
ડીયોં દૃષ્ટિ પ્રહાર ॥ ના૦ ॥ મારીયો મહીતળ તે પ
ડીયો, જાણે વૃક્ષકુઠાર ॥ ના૦ ॥ ૮ ॥ છેદ્યો જેમ પડે
ધડહડી, પામ્યો મૃત્યુ અકાળ ॥ ના૦ ॥ કૃત્ય કર્યું હ
તું જેહવું, પામ્યો ફળ તતકાળ ॥ ના૦ ॥ ૯ ॥ આવ્યો
અક્ષત તે ફરી, નૃપસુત કુમરીની પાસ ॥ ના૦ ॥
આશ્વાસી તેહને તીહાં, નિજ વ્યતીકર પ્રકાશ ॥ ના૦ ॥
૧૦ ॥ પતિ પોતાનો તે ઓળખી, લજ્જા શું અતિ નેહ
॥ ના૦ ॥ મર્યાદે કહે મોદશું, અવધારો ગુણ ગેહ ॥ ના૦ ॥
૧૧ ॥ પ્રિતમજી પરણો તુમે, શુભ વેળાએ સાર ॥ ના૦ ॥
માર્યો શત્રુ મહાબળી, પામ્યા પ્રભુ જયકાર ॥ ના૦ ॥૧૨॥
પરણી તે અતિ પ્રીતશું, દેવરજી તુમ મિત્ર ॥ ના૦ ॥
જ્ઞાનસાગર બુધે કહી, દશમી ઢાળ પવીત્ર ॥ ના૦ ॥ ૧૩
॥ સર્વગાથા ॥ ૧૭૦ ॥

॥ દુહા ॥

ચક્રીશ્વર ચોથા તણી, નામે સુનંદા નારી;
એ સ્રી રત્ન હોશે સહી, જીવન પ્રાણ આધાર ॥ ૧ ॥
ખેચર તેહ હણ્યા પછી, તેહની ભગિની ત્યાંહ;
થોડીશી વેળા પછી, આવી તે ઘર માંહ ॥ ૨ ॥

તે કુવરી સંધ્યાવળી, તે સહોદર ને નામ;
માર્યો દેખીને થઈ, ક્રોધારૂણ તેણે ઠામ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ ॥

(તેં તો ને આયા ઓળગુ ઓળગાણા જી, કરમત દેશો ગાળી ભણા) એ દેશી.

॥ ક્રોધજીસે મન ઉપન્યો તેણે વેળાજી, નિમિત્તિ કનું વેણવળી, સંભારીયો સંધ્યાવળી મન મેળા જી ॥ શાંત થઈ ગઈ ક્રોપઝલી ॥ ૧ ॥ વજ્ર વેગ કુમારને, વિણ લોહે જી ॥ જે હણશે નર અતુલ બલી, સંધ્યાવલી કુમરી તેણે, ગતિ કોહે જી, પતિ હોશે ઈક્ષ્વાગ કુલી ॥ ૨ ॥ કર જોડી કહે કુંવરને ॥ તેણ૦ ॥ અવધારો અરદાસ પ્રભુ, કરપીડન મુજશું કરો ॥ મ૦ ॥ બેઠો મુજ પતિ મોજધરી ॥ ૩ ॥ તે પણ તુમ મિત્રે ઈંહાં ॥ તેણી૦ ॥ પરણી અતિ ઉલ્લાસ કરી, દેવરજી દોય નારીશું ॥ મન૦ ॥ હું પણ છું તુમ દાસ વિભુ ॥ ૪ ॥ પ્રજ્ઞપ્તિ વિદ્યા ભલી ॥ તેણી૦ ॥ સંધ્યાવળીએ કંથ પ્રત્યે, આપી અતિ આનંદશું ॥ મન૦ ॥ નિજપતિ જીતે જેણ રીતે ॥ ૫ ॥ જગમાં હા જોતાં થકાં ॥ તેણી૦ ॥ સ્વારથ સઘળો મિષ્ટ કહ્યો, ત્રિયને તાતને બંધુથી ॥ મન૦ ॥ અતિ વલ્લભ ભર્ત્તાર લહ્યો

॥ ૬ ॥ વિદ્યાધર દો આવીયા ॥ તિણ૦ ॥ પ્રણમી તેહ ને એમ કહે, અશનીવેગ વિદ્યાબળે ॥ મન૦ ॥ નિજ અંગજનું મરણ લહે ॥ ૭ ॥ ચતુરંગ દળ લેઇને ॥ તિણ૦ ॥ આવ્યો છે અતિ કોપ ચઢયો, તે તુમ સાથે ઝુઝવા ॥ મ ન૦ ॥ વિદ્યાધરને વૃંદ જડયો ॥ ૮ ॥ તે માટે અમને ઇ હાં ॥ તિણ૦ ॥ ચંદ્રવેગ નરિંદ્ર રળી, ભાનુવેગ ખેચર પતિ ॥ મન૦ ॥ મુકયા છે તુમ પાસે લલી ॥ ૯ ॥ હું હરીશ્ચંદ્ર કુમાર છું ॥ સુત વારૂ જી ॥ ચંદ્રવેગ ખેચરેંદ્ર તણો, ભાનુવેગ રાજા તણો ॥ દેદારૂજી ॥ સુતનામે ચંદ્ર સેન ધણો ॥ ૧૦ ॥ કરવા રાજ્યની ચાકરી ॥ તિણ૦ ॥ આવશે અમતાત દળે, આ સન્નાહને રથ લીયો ॥ મન૦ ॥ આવી આગળ તેહ ડવે ॥ ૧૧ ॥ હય, ગય, રથને સુભ ટ શું ॥ તેણી૦ ॥ ચંદ્રવેગ નૃપ ગગનથી, ભાનુવેગ નૃપ આવીયો ॥ મ૦ ॥ નૃપ નંદનની કુમક થકી ॥ ૧૨ ॥ વિ દ્યાધરના કટકશું ॥ તેણી૦ ॥ પ્રણમીને કર જોડી સહી, ઢાળ એહ અગ્યારમી ॥ મન૦ ॥ જ્ઞાનસાગર બુધે સુપરે કહી ॥ ૧૩ ॥ સર્વગાથા ॥ ૧૮૬ ॥

॥ દુહા ॥

વજરવેગ સુતને ઈશે, વયર સંભારી હેવ;
અસની વેગ આવ્યો વહી, સૈન્ય સહીત તતખેવ ॥૧॥

બે બંધવ બહુ દળ સહીત, અસની વેગ શું તામ;
નિજ જામાતાની વતી, માંડયો મહા સંગ્રામ ॥ ૨ ॥
અસની વેગે દળ બેહુના, ભજવ્યાં ઝુંઝે જોર;
કરે ઝુંઝ તુજ મિત્ર તવ, અશની વેગ શું ઘોર ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ ॥

રાગ સિંધુડો (ચિત્રોડો રાજારે, મેવાડો રાજારે તો પાઈ અકબર શાહ મંગાવે ચાકરી રે) એ દેશી.

બેસી રથ ધાયો રે, અરિદળમાં આવ્યો રે, સંગ્રામ મચાવ્યો અસની વેગશું રે ॥ તેણે નાગાસ્ત્ર છોડયું રે, વિદ્યા એ મોડયું રે, ગરૂડાસ્ત્રે તે તોડયું કુમરે વેગશું રે ॥ ૧ ॥ મૂકયું જબ તેણે રે, શસ્ત્ર અગ્નિનું એણે રે, જળશસ્ત્રશું સિંચી સો શીતલ કીયું રે, વાયો શસ્ત્ર જેવારે રે, છોડયું તેણી વારે રે, કુમરે શૈલાસ્ત્રે તે જીતી લીયું રે ॥ ૨ ॥ તવ ધનુષ્ય તે લેઈ રે, નારાચ સંધેઈ રે, તિહાં કીણધાયો બાણુ ને મુકતો રે ॥ બાણે શું ભેદી રે, પ્રત્યંચા છેદી રે, કીયું ધનુષ્ય નિર્વેધી તે રહ્યો હુંકતો રે ॥ ૩ ॥ વલી ખડ્ગને કાઢી રે, શીરે ત્રવલું ચાઢી રે, ધાયો તવ કુમરે તસ કર છેદીયો રે ॥ આયો જબ ધાતો રે, બાહુ યુધને ચહાતો રે, વિદ્યાએ કૃત ચક્રે તસ શીર છેદીયો રે ॥ ૪ ॥ તત્ક્ષણ તેણી વેળા

રે, અશની વેગને હેલા રે, સવીરાજ્યની લક્ષ્મી નૃપકને રે ॥ આવી અતિ વારૂ રે, ખેચર દેદારૂ રે, ચંદ્રવેગ, ભાનુવેગ રાજાકને રે ॥૫॥ તુમ મિત્રને સ્તવતાં રે, ભૂરિમ ગુણ કહેતાં રે, આવીને તે સનતકુમારજીસ્યું સહુ રે ॥ નભસ્થળથી આયા રે, વિદ્યાધર રાયા રે, પ્રાસાદ સુવાયા ગીરિઉપર લહુ રે ॥૬॥ નજરે પીયું નીરખી રે, નારી બે હરખી રે સુનંદા, સંધ્યાવલી અતિ ગહગહે રે ॥ દ્વાદશમી ઢાળે રે, કહે જ્ઞાનવિચાલે રે, શ્રોતાજન આગલ સુણજો ગહગહિ રે ॥ ૭ ॥ સર્વ ગાંથા ॥ ૧૯૫ ॥

॥ દુહા ॥

ચંદ્રવેગ આગે હવે, વિદ્યાધર મનકોડ;
વિનય કરીને વિનવે, કુમરને બે કર જોડ ॥ ૧ ॥
ગીરિ વૈતાઢયે ગુણનીલય, મયા કરો મહારાજ;
પાવન કરવા ભૂમિને, આવો ગરીબનીવાજ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(હોજી લુંબેઝુંબે વરસે મેહ, લશ્કર આયો દરીયાખાન કોહો લાલ) એ દેશી.

હોજી વિદ્યાધરને વૃંદ, ચતુરંગ દળે પરવર્યો હો લાલ ॥ હોજી ઢોલ નિશાનને છંદ બેસી વિમાને ગહગહ્યો હો

લાલ ॥ ૧ ॥ હોજી ચંદ્રવેગ મહારાય, ગીરિવૈતાઢયે વેગશું
હો લાલ ॥ હોજી મંગળ તુર વજાય, આણીયો નિજપુરે
નેહશું હો લાલ ॥ ૨ ॥ હોજી આણ્યો મંદિર મોજ, પિસા
રા ઓચ્છવ કરી હો લાલ ॥ હોજી બેસાડયો ચિત્ત ચોજ, સિં
હાસન ઉલટ ધરી હો લાલ ॥૩॥ ઉત્તર શ્રેણના ત્યાંહ, દ
ક્ષિણશ્રેણ તણાં વલી હો લાલ॥ હોજી વિદ્યાધર ઉમાહી, મુ
જપતિને સઘળા મળીહો લાલ ॥ ૪ ॥ હોજી ખેચર ચક્રી
તેણ, થાપ્યો મહોત્સવશું તદા હો લાલ ॥ ચરણ નમીને
જેણ, ભેટધરી સઘળે મુદાહો લાલ ॥ ૫ ॥ હોજી રાજ્ય ત
ણે અભિષેક, ખેચરનું થાય ઉરશે હો લાલ ॥ હોજી સનતકુ
માર વિવેક, પામે રાજ પડુરશું હો લાલ ॥ ૬ ॥ હોજી ચ
ક્રીને કર જોડ, ચંદ્રવેગ નૃપ અન્યદા હો લાલ ॥ હોજી વિન
વીયો મદમોડ, અર્ચીમાળી મુનિ એકદા હો લાલ ॥ ૭ ॥
હોજી મુજને કહ્યું હતું એમ, કેવળીએ પુછયા ભણી હો લા
લ ॥ સુણ ખેચરપતિ હેવ, પ્રશ્ન તણો ઉત્તર ગુણી હો લાલ ॥
૮ ॥ હોજી ચક્રી સનત કુમાર, તુજ શત પુત્રીનો ધણી હો
લાલ ॥ ૯ ॥ હોજી ભાનુ વેગની જેહ, તનુજા આઠ તણો
તિક હો લાલ ॥ હોજી હોશે ભર્તાર તેહ, અશ્વે અપ હરીયો
જી કે હો લાલ॥૧૦॥ હોજી આજ થકી એક માસ, આવશે
માનસ સરોવરે હો લાલ॥ હોજી મજ્જન કરતાં તાસ, દેખી

સુર અમીરસ ભરે હો લાલ ॥ ૧૧ ॥ હોજી અસીક જક્ષ અભુજ, પુરવભવ વૈરે વળી હો લાલ ॥ હોજી કરશે કુમર શું ઝુંઝ, હાર્યો જક્ષ જાશે ગળી હો લાલ ॥ ૧૨ ॥ હોજી જક્ષનો જીપણહાર, જમાત તુજ જાણજે હો લાલ ॥ હોજી હોશે ગુણભંડાર, મનસંદેહ મ આણજ્યો હો લાલ ॥ ૧૩ ॥ હોજી પૂછ્યું વળી વિચારી, કવણવેર તેહ જક્ષ શું હો લાલ ॥ હોજી એ કહીતેરમી ઢાળ, જ્ઞાનસાગર બુધ નેહશું હો લાલ ॥ ૧૪ ॥ સર્વગાથા ॥ ૨૧૨ ॥

॥ દુહા ॥

અર્ચીમાળી હવે કેવળી, પૂરવભવ વૃત્તાંત;
સનત કુમાર અસીક તણો, કહેવા માંડયો તંત ॥ ૧ ॥
કંચનપુર સુરપુર જીસ્યો, નગર મનોહર સાર;
જાણે ભૂ'રમણી' ઉરે, નિર્મળ મોતી હાર ॥ ૨ ॥
જાણે સુરપતિ સારીખો, તીહાં વિક્રમજશ રાય;
શશી વયણી તસ પંચ સય, રાણી કોમળ કાય ॥ ૩ ॥
નાગદત્ત નામે તીહાં, સાર્થવાહ ધનવંત;
દાતા ભુકતા દોલતી, રૂપે રતિનો કંથ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

(ઈણ માખીકે સાલ મરૂંગી) એ દેશી.

॥ વિષ્નુશ્રી તેહને ઘેર ઘરણી, મૃગનયણી વર બાળ

હો સુંદરી ॥ નરલોકે સુરનારી વિરાજે, તેનિ રૂપ મસાજે ॥ શશો વયણી સુકુમાળ હો સુંદરી ॥ નર લોકે૦ ॥ ૧ ॥ વેણીએ વાસુકી જીત્યો જેણે, પેઠો તે પાયાળ હો સુંદરી ॥ ન૦ ॥ ધનુષ્યસી જેહની ભ્રમુહ વિરાજે, શ્યામ ભમરની આલિ હો સુંદરી ॥ ન૦ ॥ ૨ ॥ તિલના ફૂલસી નાશા જેહની, અધર બિંબ ફળજાસ હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ અવળાં કૂળનાં પત્ર સરીખો, સોહે વાંસો તાસ હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ૩ ॥ હરી મસોદરી લંકી માનુનિ, ઉંડી નાભિ અપાર હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ત્રિવલી જાસ ત્રિવેણી સારખી, ઉર કરી કર આકાર હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ૪ ॥ ઓપ્યાં કનકના કચ્છપ સરીખા, ઉન્નત જેહના પાય હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ દીઠી વિષ્નુશ્રી તે કયાંહીંક, શ્રી વિક્રમજશ રાયહો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ૫ ॥ મગન થયો નીરખીને નરપતિ, અહો અહો અજબ સ્વરૂપ હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ અહો અહો ધનયોવન મદમાતિ, ચતુરા એહ અનૂપ હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ૬ ॥ અહો અહો લાવણ્ય એ વીનીતાનિ, અહો અહો એહની કંત હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ અહો અહો હંસી હરાવી ગતિ તેણે. માનસ સર સેવંત હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ૭ ॥ મદનાતુર થઈ મહીપતિ તેણે, તવ કંચુકી નર પાહી હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ વિષ્નુ શ્રીને તુરત અણાવી,

રાખી મંદિર માંહી હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ૮ ॥ છત્ર તળે નહવરાવી હો તેને, થાપી નૃપ પટરાણી હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ મોહ ભર્યો વિક્રમ યશ રાજા, માને જીવસમાની હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ૯ ॥ પરિ હરી તે પાંચશે રાણી, પંચ વિષય સુખ ભોગ હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ નર લોકે સુરરાય વિરાજે, રાય વિરાજે તે અધિક દિવાજે હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ૧૦ ॥ પ્રબળ પ્રતાપી સોય હો સુંદરી ॥ ન૦ ॥ વિષ્નુ શ્રીશ્યું અહનિશ પ્રીતે, વિલસે સરસ સંયોગ હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ૧૧ ॥ રાજ કાજ મુકી વિષયારસ, રાતો મોહને રંગ હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ જ્ઞાનસાગર કહે ચઉદમી ઢાળે, વિણસે નર ત્રિય સંગ હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ૧૨ ॥ સર્વગાથા ॥ ૨૧૭ ॥

॥ દુહા ॥

વિરહાનળે પીડયો હવે, મનશ્યું ધરતો શોગ ॥
નાગ દત્ત ઘેલો થયો, વિનીતા તણે વિયોગ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ॥

(હરીયા મન લાગો) એ દેશી.

॥ હાહા શશી વયણી પ્રીયે, દરીશન દેવો આય રે ॥ શુભગે સસ્નેહી ॥ જ્યાં દેખે જાતી ત્રીયા, તીહાં તીણ કે

ડે ધાય રે ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ શુદ્ધિ નહીં ચીવર તણી, ભમે તે નગર મોઝાર રે ॥ સુ૦ ॥ બાળક ખીજાવે બહુ, એ જાયે તુજ નારી રે ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ પ્રાણપ્રીયા તું ક્યાં ગઈ, હાહા જીવનપ્રાણ રે ॥ સુ૦ ॥ વિરહાનલ જવળ એ જાવો, આવીને એણે ઠાણ રે ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ નાગદત્ત એમ વિલપતો, કાળ ગમાવે તેહ રે ॥ સુ૦ ॥ વિક્રમ યશ રાજા તણી, રાણી સઘળી જેહ રે ॥ વિરૂઈ વરીહાળી ॥ ૪ ॥ અપમાની સઘળી તેણે, મીલી રાણીં સત પંચ રે ॥ વિ૦ ॥ વિષ્નુશ્રીને વેરશું, કીધું કામણ પ્રપંચ રે ॥ વિ૦ ॥ ૫ ॥ કૃષ્ણપક્ષે શશીની પરે, વિષ્નુશ્રીની કાય રે ॥ વેદન થી બગડી, કામણ વિષમ કર્યા પછી, દિન દીન ગળતી જાય રે ॥ વે૦ ॥ ૬ ॥ વિષ્નુશ્રી કામણ થકી, પામી મરણ અકાળ રે ॥ વે૦ ॥ શોકાતુર રાજા થયો, તસ મરણે તત્કાળ રે ॥ વે૦ ॥ ૭ ॥ નયણે નિઝરણા જેસી, વહેઆં સુધાર રે ॥ વે૦ ॥ રીસાણી છો શાવતી, બોલો પ્રાણાધાર રે ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥ એ શું આજ અબોલણું, લીધું છે એણી વાર રે ॥ સુ૦ ॥ એમ ન ઘટે તુમને પ્રીયા, વિણ દુહવે એણી ઠાર રે ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥ સેજ સલુણે લોચને, સામું જુઓ સનુર રે ॥ સુ૦ ॥ કાંતે કઠીણ ન કીજીએ, પીયૂ શું હઈડું ક્રુર રે ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥ નાગદત્તની પરે થયો,

વિક્રમ યશ મહીપાળ ॥ સુ૦ ॥ ગૃથીલ થયો તે મોહે ક
રી, વિલપે વદન નિહાળી રે ॥ સુ૦ ॥ ૧૧ ॥ દેવાનંદી
એ દહન તે, વિનુશ્રીને રાય રે ॥ સુ૦॥ મંત્રીએ કરી મંત્ર
ણું, વંચી નૃપ તેણે ઠાય રે ॥ સુ૦ ॥ ૧૨ ॥ તેહ કલેવર
મહોલથી, આણી મૂક્યો રાન રે મંત્રી મતિ ગેહી ॥ સુ૦॥
નૃપ તેહને અણ દેખતો, નલીયે પાણી ધાન્ય રે ॥ મં૦॥
ત્રણ દિવસ નૃપને થયા, ભૂખ્યાતરશ્યા જામ રે ॥ મં૦॥ વિ
ણ દિઠે મરશે સહી, એમ મન ચીંતી તામ રે ॥ મં૦ ॥
૧૪ ॥ એ એ મોહવિટંબના, મોટી મોહની જાળ રે ॥
મં૦ ॥ જ્ઞાનસાગર બુધ કહે સૂણો, એમ પંદરમી ઢાળ રે ॥
મં૦ ॥ ૧૫ ॥ સર્વ ગાથા ॥ ૨૪૩ ॥

॥ દુહા ॥

દિન ચોથે મંત્રી હવે, કહે મહીપતિ દેવ ॥
વિષ્નુશ્રીને જોયવા, પધારો પ્રભુ પ્રેમ ॥ ૧॥
વિષ્નુશ્રીને રાનમાં, શબ છોડયું છે જ્યાંહિ ॥
મંત્રીએ મહારાજને, તેડી આણ્યો ત્યાંહી ॥ ૨॥

॥ ઢાળ ॥

॥ રાગ ગોડી (મિશ્ર મલ્હાર અબળા કેમ ઉવેખીયે)
એ દેશી.

કાયા કલેવર માંહીથી, વિરૂઓ વહે છે રે વારિ ॥

કળવળ તું કીડે ઘણું, બડબડ તું નિરધારો રે ॥ ૧ ॥
દેખી ચિંતવે, ધિક્ધિક્ મોહનો પાસો રે ॥ દેખી૦ ॥ ૨॥
કાઢી વાયશે ખોતરી, વિષ્નુશ્રીની રે આંખ ॥ ચંદ તુંડ
પંખી મળી, ખાયછે ધરી ધાખ રે ॥ ૩ ॥ દે૦ ॥ અ
હી મડથી દુર્ગંધતા, દશ દિશે વ્યાપ્યો રે જોર ॥ વિક્રમ
યશ રાજા તિહાં, શબ્દ વિરૂપ અતિ ઘોર રે ॥ દે૦ ॥ ૪ ॥
અહો અહો અજ્ઞાની થકે, મેં એટલા દિન કાય ॥ સમજી
યો તાથ શરીરનું, ક્ષણભંગુર એમ થાય રે ॥ દે૦ ॥ ૫ ॥
સડે પડે વણશેજી કે, શો તિણશું અંદોહ ॥ મેં મુરખ મં
દી બુધે, હાહા શું ધર્યો મોહ રે ॥ દે૦ ॥ ૬ ॥ એમ નિજ
આતમ નિંદતો, પામ્યો નૃપ વૈરાગ્ય ॥ તૃણ જેમ સજ્જ
નને તિકે, છંડીને મહા ભાગ્ય રે ॥ દે૦ ॥ ૭ ॥ સંજમ
આદરે ॥ સંવેગી શિર તાજે રે ॥ સુત રાજવી ॥ સારે
આતમ કાજે રે ॥ સમ૦ ॥ ૮ ॥ સુવૃત્તા ચાર્યકને, ચઢતે
મન પરિણામ ॥ ચાર મહાવૃત ઉચ્ચરી, શમતા શું ગુણ
ધામ રે ॥ સમ૦ ॥ ૯ ॥ છઠ અઠમાદિક બહુ, જેહ કરી
નિરધાર ॥ તપ કરી કાયા શોષવી, જીત્યો કામ વિકાર રે॥
સમ૦ ॥ ૧૦ ॥ અંતસમય અણસણ કરી, ત્રીજે કલ્પે દે
વ ॥ તપ સંયમથી અવતર્યો, સુખ વિલસે નિત્ય મેવ રે॥
સમ૦ ॥ ૧૧ ॥ ઢાળ કહીએ સોળમી, જ્ઞાનસાગર બુધને

હ ॥ વિરમે જેહ નર વિષયથી, પામે સુખ બહુ તેહ રે ॥
સમ૦ ॥ ૧૨ ॥ સર્વગાથા ॥ ૨૫૭ ॥

॥ દુહા સોરઠી ॥

પૂરણ પાળી આયુ, ત્રિજા કલ્પથી દેવતે;
રત્નપૂરે શુભ ઠાય, શ્રેષ્ટી તણો સુત તે અવતર્યો ॥ ૧ ॥
જિનધર્મી એણે નામ, યોવન વય પામ્યો યશે;
સમકિત આદે ઠામ, બાર વૃત તેણે ઉચ્ચર્યાં ॥ ૨ ॥
સાત ધાતશું રંગ, રંગાણી જિન ધર્મશું;
આણી ઉલટ અંગ, પર્વ તિથે પોસહ કરે ॥ ૩ ॥
પૂજે દેવ ત્રિકાળ, જિનધર્મી ઉલટ ધરી;
દેશ વિરતી પ્રતિપાળ, પ્રતિક્રમણ નિત્યે બે કરે ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

॥ રાગ સારિંગ (થા બચ્ચા સુત લે દિક્ષા) એ દેશી.

નાગદત્ત ઘેલો હુવે, દૈત્યાને સુખ સોઈ રે ॥ આર્ત્ત ધ્યાને તે મરી, થયો તિર્યંચ તેઇ રે ॥ ૧ ॥ હે હે મોહ વિટંબના, મોહતણે વશ જીવોરે ॥ નરક તિર્યંચ દુઃખ ભોગવે, પાડંતા મુખરીવો રે ॥ ૨ ॥ હે૦ ॥ તિર્યંચયોનિ ગાહે ઘણું, કાળ ભમીને તેહરે, સિંહપુર નયરે થયો, અગ્નિશરમા દ્વિજ એક રે ॥ ૩ ॥ હે૦ાં અનુક્રમે તેહ ત્રિંદડીયો, તાપસ થઇને ફરતોરે ॥ માસખમણ બેબે તણે, પાર

ણે તપ કરતો રે ॥ ૪ ॥ હે૦ ॥ રત્નપુરે તે અન્યદા, ભમ તો ભમતો આવ્યો રે ॥ દરીવાહન રાજા તિહાં, તાપસ ભ ક્ત કહાવ્યો રે ॥ ૫ ॥ હે૦ ॥ અગ્નિશરમા તાપસ તણો, આગમ જાણી ભૂપ રે ॥ આવ્યો વન પગે લાગવા, તાપસ જાણ્યા અનુપ રે ॥ ૬ ॥ હે૦ ॥ પગે લાગી પારણા તણો, દિવસેશું નોતરીયો રે ॥ તાપસપણ નૃપને ઘરે, આવ્યો ઉલ ટ ભરીયો રે ॥ ૭ ॥ હે૦ ॥ દૈવયોગે એવે તિહાં, તે જિનધ ર્મી શેઠ રે ॥ આવ્યો નૃપને મંદિરે, તાપસ દીઠો દૃષ્ટ રે ॥૮॥ હે૦ ॥ પૂરવભવ વેરે કરી, દેખી તે રિસાણો રે ॥ ક્રોધાનળ શું ધડહડયો, કહે નૃપને વિલખાણો રે ॥ હે૦ ॥ ૯ ॥ જો જમાડો મુજને તો, કે કહું તે કરી આંહી રે ॥ થાળ ધરીઆ શેઠના, વાંસા ઉપર ત્યાંહી રે ॥ હે૦ ॥ ૧૦ ॥ તડતડતી તા તી ઘણું, ખીરજમું ચિત્ત ચાહી રે ॥ એમ કર્યા વિણ અન્ય થાતુજ પરિ જમું ત્યાંહી રે ॥ હે૦ ॥ ૧૧ ॥ હે હે વેર વિટંબ ના, જાણીને કિણસાથે રે ॥ કરીએ નહીં કોઈક ભવે, ભોગ વવી પરમાથે રે ॥ હે૦ ॥ ૧૨ ॥ નૃપ કહે બીજા નર તણે, વાંસે થાળ ધરેઈ રે ॥ જમાડું તપસી જમો, કહે પ્રણામ કરે ઈ રે ॥ હે૦ ॥ ૧૩ ॥ તાપસ તે નવ અનુમને, વેર તણે અ નુબંધ રે ॥ શેઠજી તવ વાંસો ધરે, રાજાને પ્રતિબંધેરે ॥ હે૦ ॥ ૧૪ ॥ હલવે હલવે તે જમે, તાપસ તાતી ખીર રે ॥ શમ

તા પરિણામી ભલો, શ્રાવક સાહસ ધીર રે ॥ હે૦ ॥ ૧૫ ॥ તાપસ તેહ જમ્યા પછી, થાળ ઉપાડયો જયારે રે ॥ ઉખેડયો નવી ઉંખડે, ઉપડે સાથે ત્યારે રે ॥ ૧૬ ॥ હે૦ ॥ ઊખેડયો જોરે કરી, ચાલી રૂધિરની ધાર રે ॥ માંસ નસ તેહની વ ા, ઉડી સાથે તેવારે રે ॥ ૧૭ ॥ હે૦ ॥ ત્યાર પછી નિજ ઘરે ગયો, સજ્જન વર્ગ સવિ મળી રે ॥ સઉ સાથે કરી ખામણા, જિન પૂજી ત્રણ વેળી રે ॥ હે૦ ॥ ૧૮ ॥ સાત ક્ષેત્રે ધન વાપુરી, લઈ ચારિત્ર ઉજમાળ રે ॥ જ્ઞાનસાગર બુધ કહે સુણો, એહ સત્તરમી ઢાળ રે ॥ હે૦ ॥ ૧૯ ॥ સર્વગાથા ॥ ૨૭૯ ॥

॥ દુહા ॥

નગર થકી હવે નીકળે, જિન ધર્મી અણગાર;
હળવે હળવે તે ચઢે, ગિરિ શિખરે એણીવાર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ॥

॥ રાગ આશાવરી (એ મુજને શરણ હજો) એ દેશી.

ગીરિ શિખરે ચઢીને કીયો, અણશણનો ઉચ્ચારોજી ॥ ચઢતે પરિણામે કરી, પચખ્યા ચાર આહારોજી ॥ ૧ ॥ ગીરિ૦ ॥ અરિહંત સિદ્ધ સુસાધુનો, કેવળી ભાષિતજેહ ॥ વિનય મૂળ જિનધર્મનો, મુજ શરણ હોજો તેહજી ॥ ૨ ॥ ગીરિ૦ ॥ પંચાશ્રવ આદિ વળી, સેવ્યા જે પાપ અઢા

રો રે ॥ ત્રિવિધત્રિવિધ કરી વાસરે દુર્ગતિ તણા દાતારો રે॥
ગીરિ૦ ॥ ૩ ॥ પુઢવી પાણી અગ્નિના, વળી વાયુના જી
વજી ॥ વનસ્પતિ ત્રસ કાયના, મારે મિત્ર સદીવોજી ॥
ગી૦ ॥ ૪ ॥ પૂર્વ દક્ષિણ પશ્ચિમે, વળી ઉત્તરે સુવિચારજી
॥ પંદર પંદર દિવસ જાંદેરે, કાઉસગ્ગ દિશિચારજી॥ગી૦
॥ ૫ ॥ પૂંઠે તે કરડે પંખીયાં, શકરા સમળી કાગજી ॥
ઉપસર્ગ એમ અહી આસતો, ચવિસુધર્મે સુભ જાગોજી ॥
ગી૦ ॥ ૬ ॥ અણશણ ધરી દોય માસનું, ઉપન્યો ઈંદ્ર તે
કોઇજી ॥ તાપસ અગ્નીશરમા મરી, ઐરાવણ થયો સોઈજી
॥ ગી૦ ॥ ૭ ॥ તીહાં વિયોગી થાપીયો, તેહને શક્રે તામ
જી ॥ અજ્ઞાન કષ્ટ શું જુઓ, એ અલ્પ ફળનો ઠામજી ॥
ગી૦ ॥ ૮ ॥ એ ઐરાવણ સુર ચવી, નરતિર્યં માંહી હેવજી
॥ ભમી ભમીને અવતર્યો, અસીકજક્ષ એ દેવજી ॥ ગી૦
॥ ૯ ॥ તે શક્રપણે તીહાંથી ચવી, હથિણાપુર ભૂકંતજી ॥
અશ્વસેન નો સુત થયો, સનતકુમાર ગુણવંતજી ॥ ગી૦
॥૧૦॥ એ વેર કારણ એહનું, સવિ સમજજો ભૂપાળજી ॥
બુધ જ્ઞાનસાગર કહે સુણો, ભવિએ અઢારમી ઢાળજી ॥
ગી૦ ॥ ૧૧ ॥ સર્વ ગાથા ॥ ૨૯૨ ॥

॥ દુહા ॥

તેવાર પછી મુનિ વચન સૂણી, મેં તુમ કાજે દેવ;

ભાનુવેગ નિજ બંધુને, અટવીમાં તતખેવ ॥ ૧ ॥
પેખીને પ્રીય સંગમા, નામે નગરી ત્યાંહ;
માનસ સરથી ઢુકડી, કીધિ વચમાં રાહી ॥ ૨ ॥
ભાનુવેગ આઠે સુતા, પરણાવી તુમ પ્રેમ;
સો કુમરી મારી હવે, પરણો કહું છું એમ ॥ ૩ ॥
તુમ મિત્રે તે અનુમન્યું, મહા મહોત્સવ મંડાણ;
મુજ આદિ પરણી સવે, સો કુંવરી ગુણ ખાણ ॥ ૪ ॥
દાહોત્તર સો નારીશું, પંચ વિષય સુખ ભોગ;
વિવિધ પૂરે વિલસે તિંહાં, જયમ સચીપતિ સુરલોક ॥૫॥

॥ ઢાળ ॥

(કલીહે કલ્રો ઉંચો ગોરો પાતળો, ચઢીયો ચાખડી આંહી કલ્રી) એ દેશી.

॥ દેવર મેરૂંગી રે કરી યાત્રા, તેવાર પછી તમ મિત્ર ॥ દેવર ॥ તિંહાં જિનપૂજી શાશ્વતા, કીધો જન્મ પવિત્ર ॥ દેવર વાત સુણો વારૂ પરે ॥ ૧ ॥ હો દેવર ! નંદીશ્વર દ્વીપે પછી, જઈ જુહાર્યા દેવ ॥ દેવર ॥ પૂજી સત્તર પ્રકારશું, સારી વિધશું સેવ ॥ દે૦ ॥ વાત૦ ॥ ૨ ॥ વૃષભ ચંદ્રાનન સ્વામીજી, વારી શેણ વર્ધમાન ॥ દે૦ ॥ એણે નામે જિનરાજજી, પ્રતિમા છે તેણે સ્થાન ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૩ ॥ પૂરી ધનુષ્યશેં પંચની, ઊંચપણે એણે

માન ॥ દે૦ ॥ ઝગમગ જોતે ઝળકતી, પ્રતિમા રત્ન સુવાં ન ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૪ ॥ અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ કરી, કીધો મનને મોદ ॥ દે૦ ॥ ખેચર વૃંદે પરવર્યો, શિષ ધર્યો જિન ગોદ ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૫ ॥ વૈતાઢયે આવ્યા ફરી, ગીરિ કાનન મન મેલ ॥ દે૦ ॥ સરસરિત ઉદ્યાનની, કરે નિરંતર ખેલ ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૬ ॥ આજ ધર્યો દીલમેં ઇશો, ઉઠી પ્રભાતે દક્ષ ॥ દે૦ ॥ માનસ સર ખેલું જઈ, જીહાંમેં જીત્યો જક્ષ ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૭ ॥ અંતે ઉર શું પરવર્યો, વિદ્યાધરને વૃંદ ॥ દે૦ ॥ ખેચરચક્રી ચાલીયો, મંગળ તુરને છંદ ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૮ ॥ જાણે તુમ મળવા ભણી, સામો આવ્યો આંહી ॥ દે૦ ॥ સિંહાસન ઉપર ઇહાં, બેઠો વાડી માંહી ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૯ ॥ ગીત, જ્ઞાન ગુહીરસરે, માદળને ધોંકાર ॥ દે૦ ॥ નાટક મંડાયો જીસે, આવ્યા તુમે તેણી વાર ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૧૦ ॥ મેં ધુરથી માંડી કહ્યો, એ વૃત્તાંત રસાળ ॥ દે૦ ॥ જ્ઞાનસાગર કહે સુણો, એ ઓગણીશમી ઢાળ ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૧૧ ॥ સર્વગાથા ॥ ૩૦૮ ॥

॥ દુહા ॥

તજી નિંદ્રા ઉઠયો જીસે, નરપતિ સનતકુમાર;
ચતુરંગે દળ પરવર્યો, ગીરિ વૈતાઢય સુવિચાર ॥ ૧ ॥

પહોત્યો બેસી વિમાનમાં, મનની મોજે તેહ;
મહિંદસિંહ મિત્રે સહીત, સુખ વિલસે સસનેહ ॥ ૨ ॥
અન્ય દિવસ અવસર લઈ, મહિંદસિંહ મન કોડ;
ખેચર ચક્રી વિનવ્યો, પ્રણમી બેકર જોડ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ ॥

હમીરાના ગીતની દેશી.

॥ કહું પ્રભુ તુમ માતાપિતા, તુમ વિરહે મહીપાળ ॥ નગીના ॥ પૂછોજી કહો નેમને ॥ મુખપંકજ જોયા વિના, કેમ ગાળતા હશે કાળ ॥ ન૦ ॥ પુ૦ ॥ ૧ ॥ પધારો પ્રેમે તીંહાં, દીયો દરીશન સુખ થાય ॥ ન૦ ॥ સફળકરો મુજ વીનતી, વિરહયોગ વ્યથા રહો, કરીએ એહ પસાય ॥ ન૦ ॥ સ૦ ॥ ૨ ॥ તન્ની સુણી ખેચર થયો, ઉત્સુક આનંદપૂર ॥ ન૦ ॥ માતપિતા મળવા ભણી, પ્રગટયો પ્રેમ અંકુર ॥ ન૦ ॥ દરીશનને અતિ અળજયો ॥ ૩ ॥ ગજરથ ઘોડા પાલખી, મણી માણિક ભંડાર ॥ ન૦ ॥ સ્થાપી સવી વિમાનમાં, ખેચરને પરિવાર ॥ ન૦ ॥ દ૦ ॥ ૪ ॥ ગગને ઘણું વિમાનશું, યુવતી જનને વૃંદ ॥ ન૦ ॥ ખેચર ચક્રી ચાલીયો, નોબતનો શુભ છંદ ॥ ન૦ ॥ દ૦ ॥ ૫ ॥ હથ્થીણાઊરપુર બારે, ઉતરીયો ઉ

ધાન ॥ ન૦ ॥ જરતારી ડેરા દીયા, દેવભુવન ઉપમાન ॥ ન૦ ॥ દ૦ ॥ ૬ ॥ અશ્વસેન નૃપને જઈ મહિંદસિંહ મનરંગ ॥ ન૦ ॥ દે પગે લાગી વધામણી, વાધ્યો ઉલટ અંગ ॥ ન૦ ॥ દ૦ ॥ ૭ ॥ સહદેવી રાણી તણે, લાગ્યો જઈને પાય ॥ ન૦ ॥ અંગજનો આગંમ સુણી, આણંદ અંગ ન માય ॥ ન૦ ॥ દ૦ ॥ ૮ ॥ રાય રાણી મનમોદ શું, આવ્યાં સુતની પાસ ॥ સલુણી ॥ કુંવર પણ સામો જઇ, પગે લાગ્યો ઊલ્લાસ ॥ સ૦ ॥ દરિશણને અતિ અલજઇ ॥ ૯ ॥ મૂકે આંસુ હર્ષનાં, માતપિતા મનમોદ ॥ સ૦ ॥ ચરણ પખાલી ચાહશું, શિશ ધરીને ગોદ ॥ ન૦ ॥ દ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઉત્તમાંગ કુંવર તણો, ચુંબીને કહે માય ॥ ન૦ ॥ દિનદિન દોલતે દિવ્યજ્યા વાધજ્યો મહો ભડવાય ॥ ન૦ ॥ દ૦ ॥ ૧૧ ॥ પગે પડના આગળ ધરે, સાસુને ચિત્ત ચાહી ॥ સ૦ ॥ વહુવર પગે લાગ્યા પછી, સઘળી ઉલટ ત્યાંહીં ॥ સ૦ ॥ દ૦ ॥ ૧૨ ॥ દઇ આશિસ સોહામણી, વછી લલા નિશદિશ ॥ સ૦ ॥ સુતસંપદ પરિવાર શું, લીધો સુખ સુજગીશ ॥ ન૦ ॥ દ૦ ॥ ૧૩ ॥ પેસાર્યાં ઓતસવ કરી, અશ્વસેન મહીકંત ॥ ન૦ ॥ સુતને આણ્યો ધમાં, પામ્યો હર્ષ અત્યંત ॥ ન૦ ॥ દ૦ ॥ ૧૪ ॥ નરનારિ સૌ નગરમાં, આણંદીયાં અતિ રેખ ॥ સ૦

॥ જ્ઞાનસાગર કહે વિશમી, ઢાળ સુણો સુવિવેક ॥ ન૦ ॥ ૬૦ ॥ ૧૫ ॥ સર્વગાથા ॥ ૩૨૬ ॥

॥ દુહા ॥

સનતકુમારને જન્મથો, કરતાં વિવિધ વિલાસ;
કુંવરપણે એમ અતિક્રમ્યાં, વરસ સહસ પંચાશં ॥૧॥
રાજ્ય તણાં અભિષેકની, સામગ્રી સવિ તામ;
અશ્વસેન ભૂપતિ હવે, માંડયો અતિ અભિરામ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(પછી વડોળેવણુ હું ગઇ રે, મુને મળીયો યોદ્ધો યુવાન રે, નવો પછી વડો) એ દેશી ॥

શિર ઉપર સર્વૌષિધી રે, કાંઇ ધરીને નિર્મળ નીર રે ॥ નવોરે રાજવી ॥ હારે રાજવી રૂપે કામ રે, રાજવી ગુણનો ધામ રે ॥ નવો૦ ॥ ૧ ॥ શોભાવ્યો શષરીપરે, કઈ વસ્ત્રાભરણ શરીર રે ॥ ન૦ ॥ ૨૦ ॥ સિંહાસન બેસી કરે, કાંઈ મેધાડંબર છત્ર રે ॥ ન૦ ॥ ધરીયો નેહશું રે, નેહે ચામર સાર, વિંજે ગણીકા નારી ॥ કરીયો નેહશુ રે ॥ ૧ ॥ અશ્વસેન સુતને હવે રે, કાંઈ ભાળ તિલક પવિત્ર રે॥ કરી૦ ॥ નેહે નેહે રાય જાુહાર, કરે નમી નિરધાર ॥ ઠવીયોરે રાજવી ॥ ૨ ॥ પોતે પ્રણમીને કહે રે, કાંઈ સાંભળ પુત્ર

સુજાણ રે ।। રસીયારે રાજવી।। રા૦।। રસી૦ ।। ૩ ।। અંગ જના કુરૂદેશમાં રે, કાંઈ આજથી તુમારી આણ રે ।। ન૦ ।। ૩ ।। આપો અમને આજ્ઞા રે, કંઈ કરીયે ઉત્તમ કામ રે ।। ન૦ ।। મુક્તિનો મારગ સાધીયે રે, કાંઇ લઈ ચારિત્ર અભિરામ રે ।। ર૦ ।। ૪ ।। ધર્મનાથને શાસને રે, કાંઇ કોઈક થીવરની પાસ રે ।। ર૦ ।। અનુમતિ લેઈ પુત્રની રે, કાંઈ લીધું ચારિત્ર ઉલ્લાસ રે ।। ર૦ ।। ૫ ।। સનતકુમાર નરે સરૂ રે, કાંઇ પાળે રાજ્ય પડુર રે ।। ર૦ ।। વર્ષ શહે પંચાશનો રે, કાંઈ મંડળીક વડનુર રે ।। ર૦ ।। ૬ ।। આયુધશાળાથી ઉપન્યું રે, ચક્રરત્ન તેણી વાર રે ।। ર૦ ।। પૂજ્યો નિવિધશું તેહને રે, કાંઈ પુષ્પ ધુપ જલધાર રે ।। ન૦ ।। ૭ ।। અઠાઇ ઓત્સવ કરે રે, કાંઈ ચાલીયો આકાશ રે।। ન૦ ।। ઢાળ કહી એકવીશમી રે, કાંઈ જ્ઞાનસાગર સુવિલાસ રે ।। ન૦ ।। ૮ ।। સર્વગાથા ।। ૩૩૬ ।।

।। દુહા સોરઠી ।।

લઇ નૃપનો આદેશ, ફરે તવાંચી નગરમાં;
હલ હલ હલ સુવિશેષ, કરો સજાઈ ચડાારી ।। ૧ ।।
મોટા જે મુછાળ, વેણુ સુણી તે વાગીયાં;
તે આવ્યા તત્કાળ, કે કાણે ચઢી નૃપ કને ।। ૨ ।।

સેનાની સુખકાર, મહિંદસિંહને મન રૂળી;
સ્થાપ્યો સનતકુમાર, સોનેરી શીરપાવ દે ॥ ૩ ।.

॥ ઢાળ ॥

(શેહર ભલો પણ સાંકડો રે લાલ, નગર ભલો પણ દૂર રે,
હઠી લાવેરી) એ દેશી.

ભંભ દેવાઈ ચઢતરી રે લાલ, દેઈ દદામે ધાવ ॥ મનરંગે રે ॥ ચક્રરત્ન કેડે ચાલીયું રે લાલ, સનતકુમાર મહારાય ॥ મ૦ ॥૧॥ અસ્વારીઅલવે કરી રે લાલ, વાજ તે રણતુર ॥ મ૦ ॥ ગજરથ ઘોડા શું વળી રે લાલ, પાયક બહુ દળપુર ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૨ ॥ મજલ કરે ચક્રી હવે રે લાલ, દિન પ્રત્યે યોજન એક ॥ મ૦ ॥ જીતી જનપદના ધણી હો લાલ, લઈ સાથે સુવિવેક ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૩ ॥ પહોંચ્યા પૂર્વ સાગરે રે લાલ, માગધ તીર્થ દેવ ॥ મ૦ ॥ અઠમ કરી આરાધીયાં રે લાલ, સાધ્યો માગધ દેવ ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૪ ॥ આવ્યા ધરણી સાધતા રે લાલ, દક્ષિણસાયર જ્યાંહ ॥ મ૦ ॥ તીરથ વરદા મને વળી રે લાલ, વરદામ જીત્યું ત્યાંહી॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૫ ॥ આવ્યા પશ્ચિમ તીરથે રે લાલ જીહાં તીરથ પરભાસ મ૦ ॥ સાધ્યો સૂરપર ભાસ ત્યાં રે લાલ, કરી અઠમ સુવિલાસ ॥

મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૬ ॥ સાધી સીંધુદેવી પછી રે લાલ, અઠમ એક તેહ ॥ મ૦ ॥ પછી વૈતાઢચ કુમાર ને રે લાલ, એણ વિધિ સાધ્યો એહ ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૭ ॥ સેનાનીને આજ્ઞા રે લાલ, દીધી ભૂપ તે તાંમ ॥મ૦॥ તમસ ગુફા ઉઘાડવા રે લાલ, કરે અઠમ અભીરામ ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૮ ॥ મહિંદસીંહ અઠમ કરી રે લાલ, અશ્વરત્ને અશ્વાર ॥ મ૦ ॥ થઇને તાસ ગુફા તણે રે લાલ, દ્વારે દંડ પ્રહાર ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૯ ॥ દેઈ દ્વાર ઉઘાડયું રે લાલ, નાઘમાલી સુર આય ॥મ૦॥ અતિ મોદે તે પિણ તીંહા રે લાલ, લાગીઓ નૃપને પાય ॥મ૦॥અ૦॥૧૦॥ ચક્રી ગજરત્ને ચઢી રે લાલ, મણિરત્ને ઉદ્યોત॥ મ૦ ॥ કાંગણીએ મંડળ મીષે રે લાલ, જેહની અદ્દભુત યોતિ ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૧૧ ॥ તમસ ગુફાથી નીસરે રે લાલ, સાધીઆ મ્લેચ્છ નરેશ ॥ મ૦॥ આણ મનાવી આવીઆ રે લાલ, ગિરી હેમવંત પ્રદેશ ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૧૨ ॥ અઠમશું આરાધીઓ રે લાલ, સૂર હિમવંત કુમાર ॥ મ૦ ॥ ઋષભકૂટ આવ્યા પછી રે લાલ, ચક્રી સનતકુમાર ॥મ૦॥ અ૦ ॥ ૧૩ ॥ ઋષભકૂટ કુમારને રે લાલ, આરાધ્યો વિધિએમ ॥ મ૦ ॥ ઋષભકૂટ નામૂં લખ્યું રે લાલ, જીતી સૂરને જેમ ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૧૪ ॥ ષંડપ્રપાસીતા તીહાં રે, તમસ ગુફા જીમ તેહ ॥ મ૦

॥ ઉધાડી અઠમ કરી રે લાલ, દંડ રતનશું જેહ ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૧૫ ॥ ષંડપાવાસી તદા રે લાલ, ગુફાતણો ર ખવાંળ ॥ મ૦ ॥ ચક્રીને ચરણે નમી રે લાલ, આપે સૂરકૃતમાળ ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૧૬ ॥ ષંડપ્રપાથી નીસરી રે લાલ, આવ્યા ગંગા તીર ॥ મ૦ ॥ અઠમકરી સાથે તીહાં રે લાલ, ગંગાચક્રી વીર ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૧૭ ॥ નવનીધાન ગંગા તટે રે લાલ, પ્રગટયા પુન્ય પ્રમાણ ॥ મ૦ ॥ નવસહે સજક્ષ તેહના રે લાલ, જોડી પ્રણમે પાંણ ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૧૮ ॥ વરસ એક સહસેં ફરી રે લાલ, સાધીને ષટખંડ ॥ મ૦ ॥ આવ્યા હથ્થીણા ઉરપુરે રે લાલ, ભૂજબળ જાસ પ્રચંડ ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૧૯ ॥ જન પદ સહેસ બત્રીસના રે લાલ, જીતી સવી ભૂપાળ ॥ મ૦ ॥ જ્ઞાનસાગર બુધ કહે સુણો રે લાલ, એહ બાવીશમી ઢાળ ॥ મ૦ ॥ અ૦ ॥ ૨૦ ॥ સર્વગાથા ॥ ૩૫૯ ॥

॥ દુહા ॥

જાણ્યું અવધી પ્રયુંજીને, જની સૌધર્મિ તામ;
ષટખંડ સાધી આવીઓ, ચક્રી સરગુણ ધામ ॥ ૧ ॥
સૌધર્મા ધિપતિ હુતો, એ મુજ પહેલો આંહી;
તીણ એ બંધવ માહેરો, પ્રગટયો તેહ ઉચ્છાંહી ॥ ૨ ॥
રાજ તણો ઓચ્છવ કરૂં, બાંધવનું મન પ્રીત;

ઇમ ચિંતી સુરપતિ કહે, ધંનદ રૂડી રીત ॥ ૩ ॥
ઈમ નયરે ગજપુર જઇ, ચક્રીને અભિષેક;
કર્યો ચક્રીપદનો હવે, હરખે શું સુવિવેક ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

રાગ કાફી માળી કેરે બાગમેં દોય નારીંગપકવેલો,

અ.) એ દેશી.

ઇંદ્રે આપી ધનંદને, દસ વસ્તુએ વારૂ લો; અ૦ ચક્રીના ઓચ્છવ કાજે લો, હારને વનમાળા ભલી છત્ર મોડદી દારૂ લો; અ૦ ॥ ૧ ॥ ચાંમર યુગલ સોહામણા, વળી કુંડળ દોઈ લો; અ૦ રયણ સીંહાસન બેસવા, વસ્ત્ર યુગલની કોઇ લો; અ૦ ચ૦ ॥૨॥ મણીરતને જડી મોજડી, પાયપીઠ સુરંગી લો; અ૦ આગળ એ ધરી ભેટણું, કહેજો ઇમ ચંગી લો; અ૦ ચ૦ ॥ ૩ ॥ શક્ર નીજ બાંધવવતી, મૂજરો કહ્યો તમને લો; અ૦ રાજ્ય તણા અભિષેકને, મુકયા ઈહાં અમને લો; અ૦ ચ૦ ॥ ૪ ॥ રંભાને તીલોતમા લેઇ નાટિક સારૂ લો; અ૦ દેવ ગાયન સાથે દીઆ, સચીપતિ નીર ધારૂ લો; અ૦ ચ૦ ॥ ૫ ॥ વૈક્રીય રૂપકરી તીકે, વૈશ્રમણ ઇંહાંથી લો; અ૦ દેવદેવી શું પરવર્યો, ગજપુરે ગયો તીંહાથી લો; અ૦ ગ૦ ॥ ૬ ॥ ચક્રી આગળ

ભેટણું સુરપતિનું છોડી લો; અ૦ ઇંદ્ર તણો મુજરો ક
હી, વલી કહે કરજોડી લો; અ૦ ચ૦ ॥ ૭ ॥ શક્રે
જે કહ્યું હતું, તે સર્વ આખી લો; અ૦ ઉત્તર
વૈક્રીય તનુ કીયો, ધનંદતે સહુ સાખી લો ॥ અ૦॥ ચ૦ ॥
૮ ॥ ચક્રીનો આદેશ લઇ, એક જોજન ?રૂં લો; અ૦ ॥
મણીમય પીઠ વિકુર્વી, પુર બાહ્ય ભલેરૂં લો; અ૦ ચ૦ ॥
૯ ॥ તે ઉપર અભિષેક ને, મણીરતન મેં કીધી લો; અ૦
૧૦॥ મંડપ શોભી આગળે; તેહ માંહી સીધી લો; અ૦ ચ૦
॥ સીંહાસન મણી પીઠીકા, ઉપર તેહ ધરીયું લો; અ૦॥
ચક્રીને તેણે ઉપરે, શુભમજન કરી ઊ લો; અ૦ ચ૦ ॥
૧૧ ॥ મણી કંચન મય કલસ લેઇ, ક્ષીરસાયરના રે લો;
અ૦॥ ગાવે સૂરગાયન ઘણાં, સ્વર અજબગંભી રે લો;
અ૦ ચ૦॥ ૧૨ ॥ નાચે રંભાતિલોત્મા, સૂર તુરને નાદે
લો; અ૦ જય જય જય જય ઉચ્ચરે, સૂર મધુરે સાદે લો;
અ૦ ચ૦ ॥૧૩॥ મુગટ ધરી શીર ચક્રીને, સિંહાસન ઠાવી
લો; અ૦ હાર ધર્યો કંઠે તીકે, વનમાળા સોહાવી લો; અ૦ ચ
૦॥ ૧૪॥ છત્ર ધર્યું શીર ઈંદ્રનું, ચામર પણ તેઇ લો; અ૦
દેવદુષ્ય પહેરાવીને, સૂર તીલક કરેઈ લો; અ૦ચ૦ ॥૧૫॥
આગલે નીજ નીજ ભેટણા, ધરીને સવીરાજા લો; કરજો
ડી પ્રણમે લવી, વાજન્તે વાજાં લો; અ૦॥ ચ૦ ૧૬ ॥

ગજરતન ઉપરે ચઢી, ગજપુરમાં આણે લો; અ૦ રાજસ
ભામાંરંગશું, સ્થાપ્યું શુભ ઠાણે લો; અ૦ ચ૦ ॥ ૧૭॥
હથ્થીણા ઉરપુર ઉપરે, ધનંદે મન ભાવી લો; અ૦ પૂર સ
ઘળે સૂર હરખશું, કંચન વરસાવી લો; અ૦ ચ૦॥ ૧૮
॥ ઉપદેશ માળાની કર્ણીકા, માંહીંથી લીધો લો; અ૦ વૃષ્ટી
તણો અધિકાર એ; છે ત્યાંહી પ્રસીધ્ધો લો, અ૦ ચ૦॥ ૧૯
॥સોંપી આણ શક્રેંદ્રની, પ્રણમીને થોક લો; અ૦ ધનંદ આ
દે સૂરને સૂરી, પહોતા સૂરલોકે લો; અ૦ ચ૦ ॥ ૨૦ ॥
નવનિધિ ચઉદે રતનશું, મહીપતિ સુખ વિલસે લો; અ૦
જ્ઞાન કહે ઢાળ ત્રેવીશમી, રાગ કાફીમાં મલશે લો;
અ૦ ॥ ૨૧ ॥ સર્વગાથા ॥ ૩૮૪ ॥

॥ દુહા ॥

ચોસઠ સેહેસ અંતેઉરો, તે માંહી નરનાહ;
થાપી શુનંદા વળી, રામા રતન ઉછાંહિ ॥ ૧ ॥
સનતકુમાર ચક્રી સુખે, ભરતક્ષેત્રનું રાજ;
ઇંદ્ર તણી પરે ભોગવે, શોભાવી શીર તાજ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(ઘેર આવોજી આંબો મોહરીઓ) એ દેશી.

॥સૌધર્માધિપ એકદા, હવે સૌધર્મે સુરમેં સુરલોક ॥
બેઠાજી ગુણનો સેહરો, નાટીક નામે સોદામનિ ॥ નીર

ખંતા હો પોતે સુરલોક ॥ બેઠોજી ॥ ૧ ॥ દેવલોક ઇશાન થી, તીંહાં આવ્યો એહવે એક ॥ સોભાગીજી ॥ ગુ૦ ॥ સંગમ નામે દેવતા, તે ઈંદ્ર નમે વિવેક ॥ સો૦ ॥ ૨ ॥ તેહની કાયાની કાંતીથી, સઘળાએ સુરની કાંત ॥ નાઠીજી તેહના તેજથી, ચંદ્રાદિક એહની પ્રભા ॥ જેમ રવિને ઉ દએ જંતી સતિમ નાઠીજી ॥ ૩ ॥ સંગમ સુર પાછો વ ળ્યો, તવ વિસ્મિત સઘળા દેવ ॥ પુછેળી પ્રણમે ઇંદ્રને; પ્રભુ એણે શુરે તનુકંતિએ, એ હવી કેમ લહિ કહો હેવ ॥ પુ૦ ॥ ૪ ॥ શું દિધું શુ વાવર્યું, એણે શું કીધો તપ નાથ ॥ પુ૦ ॥ તે સુરે એહ વિયોતિએ પામી તે કહો પ રમાર્થ ॥ પુ૦ ॥ ૫ ॥ તવ ઇંદ્ર કહે એણે કિયો, પુરવ ભ વતપ પ્રધાન ॥ સુભાગીજી૦ ॥ સો ઓળી અંતર વિના, વિધિશું આંબિલ વર્ધમાન ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ પામ્યોજી તપ નાં તેજથી, એ સંગમ તનુનું તેજ ॥ સુ૦ ॥ તેની સુણી સવિ દેવતા, ફરી કહે કરજોડી હેજ ॥ પુછેજી૦ ॥ ૭ ॥ રૂ પતણી લહી સંપદા, છે બીજો એહવો કોય ॥ સુ૦ ॥ તવ ઈંદ્ર કહે અહો અહો સુરા, પુર હથ્થીણા ઊર નરલોય ॥ સો૦ ॥ ૮ ॥ ચક્રી સનતકુમારજી, કુરૂવંશે દીનકર જે હ ॥ સો૦ ॥ રૂપકાંતિ જેહની ઘણી, ઇંદ્ર સુરથી અધીકો તેહ ॥ સો૦ ॥ ૯ ॥ વીજય વીજયંત બેં દેવતા, તે શક્રવ

ચન સુણી તામ ॥ સો૦ ॥ રૂપ ધરી બ્રાહ્મણ તણાં, બે આ
વ્યા ગજપુર ઠામ ॥ સો૦ ॥ ૧૦ ॥ રાજદ્વાર ભુવન જઈ
કહ્યું, દ્વારપાળ કને સોય ॥ સો૦ ॥ ચક્રીના દેદારને, અમો
વિદેશી વિપ્ર સોય ॥ સો૦ ॥ ૧૧ ॥ આવ્યા છીએ દુરે
થકી, તીણે દેખણ દીઓ દેદાર ॥ સો૦ ॥ લે અનુમતિ પ્ર
તિહારની, તે બ્રાહ્મણ તેણી વાર ॥ સો૦ ॥ ૧૨ ॥ ચક્રી
તેલ સુગંધસ્યું, મર્દાવેછે નીજ અંગ ॥ સો૦ ॥ તવ વાડ
વ આશીષ દઈ, તિહાં નીરખ્યા ચક્રી પ્રત્યંગ ॥ સો૦ ॥
૧૩ ॥ શક્રેતનુ વરણ્યો તેહથી, દીઠો અધીકો અતિરૂપ ॥
નીરખી નીરખી જોતાં થકા, બ્રાહ્મણને પુછે ભુપ ॥ સો૦॥
૧૪ ॥ અહો અહો વાડવ કહો તુમે, ઈહાં આવ્યા છો કીં
ણ કામ ॥ સો૦ ॥ કહે બ્રાહ્મણ કર જોડીને સુણ, મહીપ
તિ કરૂણા ધામ ॥ સો૦ ॥ ૧૫ ॥ ત્રીભૂવનમાંહી રૂપ વ
ખાણીએ, તેણે દેખણ કાજે દયાળ ॥ સો૦ ॥ દેખી હૈડું
તન ઉલસ્યું પામ્યા પ્રીત મયાળ ॥ સો૦ ૧૬ ॥ તે નિસુ
ણી ચક્રી કહે, અતિરૂપ તણે અભિમાન ॥ સો૦ ॥ વસ્ત્રા
ભરણે અલંકર્યો જબ બેસું પર્ષદ સ્થાન ॥ સો૦ ॥ ૧૭ ॥
તવરૂપ તુમે મુજ નિરખજો, એમ કહે ગર્વે ભૂપાળ ॥ સો૦
॥ જ્ઞાનસાગર બુધ કહે સુણો, ભવીએ ચોવીશમી ઢાળ ॥
સો૦ ॥ ૧૮ ॥ સર્વ ગાથા ૪૦૪.

॥ દોહા ॥

મજ્જન કરી ચક્રી હવે. ઉત્સુક થઈને તેહ;
વસ્ત્ર અને આભર્ણશ્યું, શોભાવી નિજ દેહ ॥ ૧ ॥
રાજ્યસભામાં બેસીને, તેડાવ્યા તે વિપ્ર;
રૂડા રૂપને જોયવા, તવ તે આવ્યા ક્ષીપ્ર* ॥ ૨॥

॥ ઢાળ ॥

(ધીગ ધીગ ધણીની પ્રીતડી રે.) એ દેશી.

॥ તેહ દેહ દેખી ભૂપની, મનમાંહી પામ્યા ખેદ; દીલગીર થઈ બ્રાહ્મણ કહે, ક્ષણભંગુર રે માનવ તનૂવેદ ॥ ૧ ॥ ધીગ ધીગ કાયા કારમી રે, નહીં નિશ્ચળ રે યૌવનને રૂપ; દીઠું હતું પહેલું જાશ્યું રે, નથી તેહવું રે થયો દેહ વિરૂપ ॥ ધીગ૦ ॥ ૨ ॥ તે નિસુણી ચક્રી કહે, અહો અહો વિપ્રો એમ; તુમે સાયપર થઈને, નીંદોછો રે મુઝ તનુને કેમ ॥ ધીગ૦ ॥ ૩ ॥ તવ વિપ્ર કહે મહિપતિ સૂણો, દેવનો વિક્રય દેહ; પ્રથમ સમયથી માંડીને, હોય તેહવું રે ખટ્‌માસ જ્યાં છેહ ॥ ધીગ૦ ॥ ૪ ॥ રૂપને યોવન નવી ખસે, દેવનું તેજ લગાર; ખટ્ માસ આયુ શેષના, રહે તેહવું રે તનુ કાંતી અપાર ॥ ધીગ૦ ॥ ૫ ॥ તીવાર પ

---

* ઉતાવળા.

છી નિર્જર*તણી, તનૂ કાંતી હીણી થાય; જોતાં રે જોતાં તુ
મ તણી, ધુત* વિણ ઠોરે રોગે મહારાય ॥ ધીગ૦ ॥ ૬ ॥
ચક્રી કહે જાણો તમે, કેમ કહ્યું મુઝને દેવ; શક્રે પ્રશંસા
જે કરી, તે માંડી રે સર્વે કહી દેવ ॥ ધીગ૦ ॥ ૭ ॥ તે દે
વ સૂર લોકે ગયા, ગજપૂર થકી તેણી વાર; સ્વરૂપકાયાનું
હવે, જુએ પરખી રે નૃપ સનતકુમાર ॥ ધીગ૦ ॥ ૮ ॥ કે
યુર‡ બાહુ યુગળ તણા, ઉતારી અળગાં હોય; વળી હાર
હૃદય સ્થળ થકી, ઉતારી રે નૃપ નિરખે સોય ॥ ધીગ૦ ॥
૯ ॥ દાધજ્વરના દાધસ્યું, મણી કંચનની જે કાંત; ઝાંખી
થઈ તનૂ તાપથી, દેખીને રે નૃપ ચીંતે તેથ ॥ ધીગ૦ ॥ ૧૦
॥ હાહા! એ તનુના મોહથી, અનરથ મહા આરંભ; કીધાં
મેં કોડી ગમે જુઓ, ક્ષીણમાંહી રે થયો કુંણ અચંભ ॥
ધીગ૦ ॥ ૧૧ ॥ વૈરાગ પામીને હવે, અહો એ સંસાર
અસાર; બાજીગર બાજી જીસ્યો, તે ઉપર રે શો મોહ વિ
કાર ॥ ધીગ૦ ॥ ૧૨ ॥ જીમ અથીર રંગ પતંગનો, જીમ
અથીર વાદળ છાંય; જીમ અથીર વાન સંધ્યા તણો, જી
સી અથીર રે કાયરની બાંય ॥ ધીગ૦ ॥ ૧૩ ॥ રાજ રિ
દ્ધિ તૃણ સમતજી, હવે લઉં સંજમ ભાર; ચારિત્રને ચડ
તે ગુણે, પામીજે રે અવિચળ સુખસાર ॥ ધીગ૦ ॥ ૧૪ ॥

* દેવતા * કાંતી * બાજુબંધ

સમતા રસ સાથે ભલી, એ પચવીશમી ઢાળ; જ્ઞાનસાગર બુધ એમ કહે, એતો સૂણતાં રે છે અમીય રસાળ ॥ ધી ગ૦ ॥ ૧૫ ॥ સર્વગાથા ॥ ૪૨૧ ॥

॥ દોહા ॥

તેણી વેળાએ તનૂજ*ને, તિલક કરીને હેવ;
બેસારી સિંહાસને, રાજય ઠવ્યો તતખેવ ॥ ૧ ॥
આરામીક* આવ્યો તીસે, કરે નૃપને પ્રણામ;
કહે વનમાંહી સાધુજી, આવ્યાછે ગુણ ધામ ॥ ૨ ॥
ધર્મનાથ જિનવર તણા, શાસન શોભાકાર;
શ્રીધર આચારજ સૂણી, ગીરૂઆ શ્રીગણધાર ॥ ૩ ॥
હરખ્યો ચક્રી સાંભળી, સુતની અનુમતિ લેય;
શિબીકાએ બેસી કરી, વનમાં પહોતો તેહ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

(થાં પરવારી માહરા સાહીબા) એ દેશી.

॥ ચોસઠ સહેસ અંતેઉરી, સુનંદા આદે ॥ પાછળથી આવી તીહાં, કહે ગદ્દ ગદ્દ સાદે ॥ ૧ ॥ યું કયું છોડો ની કહું, ગુનહા વીણ ગોરી ॥ તમે છો શિરના સેહરા, મેં પગરજ તોરી ॥ યું૦ ॥ ૨ ॥ અબળા સાથે રૂસણું, ઇમ

---

* પુત્ર. * બાગનો રખવાળ.

સુપુરૂષ કોઇ ॥ કેમ કરી સાહમું જુઓ, યે સૌ નિર્જર હો ઈ ॥ યું૦ ॥ ૩ ॥ કીડી પ્રભુ કોડી ગમે, મીળી હોવે જોઈ ઢેફા એક થકી મરે, ઇમ સમજો તેઇ ॥ યું૦ ॥ ૪ ॥ જી વન કીડી ઉપરે, કટકી શી એહવી ॥ માંડી છે મહારાજ જી, મોટા ગઢ જેહવી ॥ યું૦ ॥૫॥ થુંક પડે જીહાં તાહરૂં, તીહાં લોહી છોડાં ॥ પઉ ધારો પ્રભુજી જીહાં, તીહાં મેં શિર ઓડાં ॥ યું૦ ॥ ૬ ॥ વિનતડી કરે વીલપતી, રોતી સવી રાણી ॥ ન્હવરાવે નારી મળી, આંસુને પાણી ॥ યું૦ ॥ ૭ ॥ તુમ તનુ નલિની દળ જીસ્યો, અતિ કોમળ તેહવો, ખાડા ધારે ચાલવું, ચારિત્ર છે એહવો ॥ યું૦ ॥૮॥ વાયુ તણો પીયુ કોથળો, જ્યું ભરવો દોહીલો ॥ મેરૂ ત્રાકડીએ તોળવો, તો પીણ નહીં સોહલો ॥ યું૦ ॥ ૯ ॥ મીણ દાંત લોહ મય ચણા, ચાવેવા આણી ॥ સામે પૂરે ગંગા નદી, ઉતરવી જાણી ॥ યું૦ ॥ ૧૦ ॥ વેળુ કવળ આહારવા, જે મ તે અતી ભારી ॥ તેમ સંજમ પીયુ, દોહીલું ત્રીકરણસ્યું ધારી ॥ યું૦ ॥ ૧૧ ॥ વીતીતાએ વચણ કહ્યાં બહુ, છવી શમી ઢાળે ॥ જ્ઞાન કહે ધન્ય ધન્ય તીકે, એમ જે મન વા ળે ॥ યું૦ ॥ ૧૨ ॥ સર્વ ગાથા ॥ ૪૩૮ ॥

॥ દુહા ॥

લાખ વરસ ચક્રીપણુ, પાળી પરમાણંદ ॥

ચારિત્ર લેવા તવ થયો, ઉત્સુક તેહ નરિંદ ॥ ૧ ॥
વૃક્ષ અશોક તળે હવે, ચક્રી સનત કુમાર ॥
મુગટાદિક આભરણ સવ,ી ઉતારી તેણીવાર ॥ ૨ ॥
કુણ ઇશાને આવીને, પંચ મુષ્ટી કરે લોચ ॥
પરણેવા સંયમ શીરી૧, એમ કીધો આલોચ ॥ ૩ ॥
શ્રીધર આચારજ કને, આવીને કહે એમ ॥
જે ધણથીર૨ યસ પામીએ, પરણાવો તે પ્રેમ ॥ ૪ ॥
સત્ય તણી ધરણી૩ દયા, તેહની તનૂજા ખાસ ॥
કહે ગુરૂજી સંજમ શીરી, તે પરણો સુવિલાસ ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળ ॥

(સોહલાં) ની દેશી ॥

॥ ઉપસમ(૨) ગયવર ચક્રીશ્વર ચડીયોજી, શિલ ધરી શણગાર ॥ કાયા સત્ય (૨) મંડપ શ્રુત તોરણેજી, સાસુદયા તેણીવાર ॥ ૧ ॥ સનત(૨) કુમર પરણે સંજમ શીરીજી ॥ એ આંકણી ॥ ધરમ(૨) ધુંસરે પુંખે દસ મુશળેજી, પુન્ય રવાઈઓ હો પ્રીત; દયાસાસુ(૨) ને સમતા સરીએ કરીજી, અજેબ સુરંગી હો રીત ॥ સ૦ ૨ ॥ કષાય (૨) ચારની પીંડી ચઊદીશેજી, નાખીને વળી નેહ ॥ સુમતિ(૨) ધાટડીએ તાણીને લીએજી, ત્યાર પછી એ તેમ

૧- ૨-૩ સ્ત્રી.

॥ સ૦ ॥ ૩ ॥ રાગદ્વેષ શરાવ[1] ચંપાવી એ જી, હરખને માયરે હેવ; બેસારી(૨) સંયમ શ્રીસાથે બાંધીએજી, નિયમગાંઠ તતખેવ ॥ સ૦ ૪ ॥ હાથ મેળાવો (૨) વ્રત ધરાવાતીકજી, મુનિવર ચોરી હો માંહી; બાંધી એ(૨) મન વચને તનુ યોગનાજી, ત્રણે વાંસમાં ત્યાંહી ॥ સ૦ ૫ ॥ ક્રોધનો(૨) જ્યતે ચ્યાર વળાંજી, માહાવ્રત પંચ તે માટ; સંતોષ(૨) કળસાવ્રત છઠોધડયોજી, ચેતના ચડકલી થાટ ॥ સ૦ ૬ ॥ ભાવના(૨) બારે તે દોરી ભલીજી, વીંટી ચોરી હો ખાસ; પ્રવચન(૨) માતા ધવળહરીતીહાંજી, સંવર તે નાગ પાસ ॥ સ૦ ૭ ॥ કરમ(૨) આઠ જવ તપની આગમાંજી, હો મીયાં તેણી હો વાર; અરિહંત(૨) અદિમંગળ જાણજોજી, ચ્યારે અતી સુખકાર ॥ સ૦ ૮ ॥ કરૂણા(૨) સાસુ અતી પ્રીતે કરીજી, પીરસે સખરર[2] કંસાર; અમૃત(૨) રસથી અતી મીઠો ઘણુંજી, એ ષણીક આહાર ॥ સ૦ ૯ ॥ સુસરે(૨) સત્યે જમાઈ ભણીજી, આપી મનને કોડ; સંવેગ(૨) રૂપ સખર પહેરામણીજી, જુગતે દીધીજોડ ॥ સ૦ ૧૦ ॥ એ કહી(૨) જ્ઞાને સત્તાવીશમીજી, સરસ સુરંગી હો ઢાળ; ચારિત્ર(૨) લેઈ વિચારે છે ગુણીજી, સાધુ ધર્મ પ્રતિપાળ ॥ સ૦ ૧૧ ॥ સર્વગાથા ૪૫૧ ॥

॥ દુહા ॥

રાજ્યરિધિ તૃણસમ તજી, ચક્રીસનત કુમાર;
છઠતપં જળ વણ ઉચ્ચરી, વિચરે ઉગ્રવિહાર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ॥

(વાલીમ સુણો ધણની વિનતી રે) એ દેશી.

સનત કુમાર ઋષી છઠને પારણેજી, ફરતા નયર મોઝાર; પહોતા એક દુર્બળ ડોશી ઘરેજી, સુમતિ ગુપતિ ગુણધાર ॥ સ૦ ૧ ॥ રતનરૂપછે જેહને. રતન શીરે, ફેરીને નિત્ય મેવ; કાંતિ તેહ કરે આજીવીકા રે, દેખી કહે તતખેવ ॥ સ૦ ॥ ૨ ॥ પહોચોજી પહોચોજી આધા પ્રભુરે, એષણીક હોયો આહાર; ચીણો તેલ છાળીની છાશછેરે, અનુગ્રહ કરો અણગાર ॥ સ૦ ॥ ૩ ॥ તારોજી તારોજી પડિગ્રહ ધરીરે, તરણ તારણ જહાજ; તે પારણ કંકરી ફરીને વળી રે, છઠ પચખે મુનિરાજ ॥ સ૦ ૪ ॥ આગે દાધજવર ઋડષીને હતો રે, તે મળ્યો આહારનો યોગ; ચક્રી ઋડષીને અરસ આહારથીરે, પ્રગટયા સાતે રોગ ॥સ૦॥૫॥ દાધજવર દીપ્યો તેહથી ઘણો રે, અન્ન અરૂચી થઈતાસ; આંખની પીડાને ઉદર પીડા થઇરે, ખરજ ખાંસીને શ્વાસ ॥ સ૦ ॥ ૬ ॥ સાત રોગએ ઋડષી અભ્યાસતો રે, વિચરે મહિયળ સોય, ચતુરંગ

દળ ચૌદ રતન વળી રે, સાથે ફરે સહુકોય ॥ સ૦ ૭ ॥ દી
ક્ષાના દીનથી ખટ માસ જારે, કેડે સવી પરિવાર; રીઓ
કેડે પણ રિષીએ કદારે, નિરખ્યો નહીં એકવાર ॥સ૦૮॥
મોહ રહીત મુનીને જાણી કરી રે, તે સર્વે નિજ ગેહ; પ
હોચ્યા ગજપૂરે ચક્રતજી રે, વાંદી પદ સસનેહ ॥ સ૦
॥ ૯ ॥ ઊગ્રઘોર માહા તપ કરતા થકા રે, ચક્રીઋ
ષીને તામ; તપથી નિજ તનુમાં ઉપનીરે, સાત
લબ્ધિ ઉદ્દામા॥ સ૦ ૧૦ ॥ આમોસહી બીજી ખે
લો સહી રે, વિપ્પોસહી એણે નામ, જલ્લો સહીને વળી
સબો સહી રે, એણે પ્રભૃતી અભિરામ ॥ સ૦ ૧૧ ॥ સુ
શ્રુષા ન કરે નિજ શરીરની રે, મુકી મમતા મોહ; રોગ
પરિસહને અભ્યાસતો રે, ચઢે સંયમ સોહ ॥ સ૦ ॥૧૨॥
એહવા મુનીને મારી વદણા રે, ત્રીકરણ હોજો ત્રીકાળ;
જ્ઞાનસાગર બુધ અઠાવીશમી રે, એ કહી નિરૂપમ ઢાળ ॥
સ૦ ૧૩ ॥ સર્વગાથા ૪૬ ॥

॥ દુહા ॥

દેવ સભાશ્યું પરવર્યો, સૌધર્મે સુરલોક;
અવધિ જ્ઞાને ભરતમાં, ઈંદ્ર જુએ નરલોક ॥ ૧ ॥
દીઠો દેવેંદ્રે ઇશ્યે,, તપસીમાં શિરતાજ;
ચોથો ચક્રી ગુણનીલો, સારે આતમ કાજ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(ધનધન રાણો રાજસીંધ, ધનધન હો મેવાડો દેશ; કોપા કરીરે શ્રીનાથજી રે લાલ) એ દેશી.

॥ સંવેગી શિર સેહરો, એક ધનધન હો ઋષો સનતકુમાર; બલીહારી રે અણગારની હો લાલ ॥ એ આંકણી ॥ કુષી સંબળ જે ધરે, કાંઇ ન કરે હોજે સનધિ લગાર ॥ બલી૦ ॥ ૧ ॥ અટવીમાં ભૂખ્યા થકા, કાંઇ ન લીએ હો ફળ ફુલ સજીવ ॥ બલી૦ ॥ શિતોદક શેવે નહીં, જો તરશે હો તનુ તપે અતીવ ॥ બલી૦ ॥ ૨ ॥ શરણ કરે નહીં આગનો, જો ધ્રુજે હો ટાઢેશ્યું કાય. સર્વ સ્પર્શ સહેસદા, ધરણી સમ હો નિશ્ચળ ચિત્ત થાય ॥ બલી૦ ॥ ૩ ॥ કોઇ છેદે વાંસલે, કોઈ પૂજે હો ચંદનશું આય ॥ બલી૦॥ રૂસે નહીં તૂસે નહીં, સમભાવે હો રહે તે મુનિરાજ ॥ બલી૦ ॥ ૪ ॥ તૃણ મણી સરખાં લેખવે, જસ સરખાં હો કંચન પાષાણ ॥ બલી૦ ॥ શત્રુ મિત્ર સરખા ગણે, સમતા રસ હો ગુણરત્ન નિધાન ॥ બલી૦ ॥ ૫ ॥ રોગ પરિસહ આકરો, અભ્યાસે હો ચક્રી ઋષિ ધીર ॥ બલી૦ ॥ પરિચર્યા કાંઇ કાયની, તેહ ન કરે હો વીરાં શિરવીર ॥ બલી૦ ॥ ૬ ॥ ઔષધ પણ ન કરે કીશ્યું, તે વેદે હો કીધાં નિજ

કર્મ ॥ બલી૦ ॥ ક્ષમા મૂળ ત્રિકરણ કરી, આરાધે હો વિ
ધીશું મુનિધર્મ ॥ બલી૦ ॥ ૭ ॥ ઇંદ્રે પ્રશંસા એહવી,
કીધી સુણી હો પુરવલા દેવ ॥ બલી૦ ॥ વિજય વિજયંત
બેસૂરા, નવી સાંખે હો પરખીશ્યું હેવ ॥ બલી૦ ॥૮॥
રૂપ ધરીને વૈદ્યના, તેહ આવ્યા હો નરલોકે દોય ॥ બલી૦
॥ ઢાળ એ ઓગણત્રીશમી, બુધ જ્ઞાને હો ભાખી ગુણ જોય
॥ બલી૦ ॥ ૯ ॥ સર્વગાથા. ૪૭૪

॥ દુહા ॥

જ્યાં જ્યાં વિચરે સાધુજી, ત્યાં ત્યાં કેડે તેહ;
પૂરમાંહી પૂરબાહીરે, વૈદ્ય ફરે નિત્ય બેહ ॥ ૧ ॥
કહે ખરજને શ્વાસના, દાધજ્વર ને દાહ;
નેત્ર ઉદર પીડા તણા, હરીએ રોગ અથાહ ॥ ૨ ॥
જવ જન પુછે તેહને, વૈદ્ય કહે તવ એમ;
રોગ હરૂં રોગી તણા, સાવધાન કરૂં તેમ ॥ ૩ ॥
સત્તોતરસો વ્યાધી છે, તેહમાં એકે એક;
ધર્મ કરૂં પડિગણું, અમે ઉપગારી છેક ॥ ૪ ॥
એમ કહી રોગી કેઇ, આવે જાણી વાર;
રોગ ગમાવે પલકમેં, કાંઈ ન કરે કાર ॥ ૫ ॥
મનમાંહી જાણે ઇશ્યું, જો ઋષિ અમને એહ;

કહે ચિકીત્સા રેગની, તમે કરો ગુણગેહ ॥ ૬ ॥
દીન પ્રત્યે મુખ આગળ કરે, પણ ચક્રી ઋષિ રાયઃ
ન જુએ બોલાવે નહીં, બેઠા પાસે આય ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥

રાગ. આસાઉરી.

(ચરણાળી ચામૂંડા રણ ચડે) એ દેશી.

॥ કર જોડીને તે કહે, સ્વામી કરી સુપસાયો રે ॥ કહોતો કરીએ પડિગણું, રોગ રહીત તુમ કાય રે ॥ કર૦ ॥૧॥ કરીએ જી કરૂણા પરૂ, ઔષધ અમે પરમાર્થે રે; જીમ એક ક્ષણમાંહી સમે, સઘળી વ્યાધી એ સાથે રે ॥ કર૦ ॥ ૨ ॥ સનતકુમાર ઋષિ રાજજી, મૌન કરી મન માંહી રે ॥ ધ્યાન ધરે બોલે નહીં, વૈદ્ય વચણ શૂણી ત્યાંહી રે ॥ કર૦ ॥ ૩ ॥ વારવાર જબ વૈદ્ય તે, એમ કહે મુનિ આગે રે ॥ તે નિસૂણી મુનિવર ભણે, તપ સંયમને રાગે રે ॥ કર૦ ॥ ૪ ॥ એ કાયા છે કારમી, શ્યું તેની ઉપર મોહો રે ॥ એ મળમૂત્રની ભાથડી, શું તીણશ્યું અંદોહ રે ॥ કર૦ ॥ ૫ ॥ બાહ્ય અભ્યંતર વ્યાધી જે, એ બે માંહી છેહી રે ॥ ઔષધ કરી કહોને તુગે, ફેડી શકશો કેહી રે ॥ કર૦ ॥ ૬ ॥ વ્યાધી શરિરથી ઉપજે, સત્તોતરસો ' જહીરે ॥ વૈદ ક

હે ઔષધ કરી, અમે ઈમ ટાળીશું એહી રે॥ એ કાયા છે
કારમી ॥૭ ॥ તવ ઋષિ થુંકે આંગળી, મરદીને દેખાડે રે ॥
કંચન સમ કાયા કરી, વિસ્મય તાસ પમાડે રે ॥ એ૦ ॥
૮ ॥ બાહ્ય રોગ એમ ટાળતાં, વાર નથી મુઝ કોઇ રે, રો
ગ અભ્યંતર ટાળવા, જો ઉપચારજ હોય રે ॥ એ૦ ॥ ૯॥
તેહ ઉપાય કરો તુમે, છે તેહશ્યું ખપ માહરે રે ॥ બાહ્ય
રોગ ટાલ્યે કીશ્યું, જે ફરી પ્રગટે કીવારે રે ॥ એ૦ ॥ ૧૦
॥ કરમ રોગ કંપે જેણે, તીણશ્યું છે મુઝ કામો રે ॥ તે ઔ
ષધ સાચો જીકે, દ્યે અવિચળ પદ ઠામો રે ॥ એ૦ ॥ ૧૧ ॥
મોટી વ્યાધી સંસારની, જનમ જરાદિક ભારી રે ॥ વૈદ્ય ક
હે કે તુમ વિના, તેહને ન શકે વારી રે ॥ ધન ધન
ધન અણગાર જી ॥ ૧૨ ॥ ધન્ય ધન્ય મહા ભા ગતું,
ઈંદ્રે પ્રશંસ્યો જેહવોરે; સાધુ તણોગુણે શોભતો, નજરે
નિરખ્યો તેહવોરે ॥ ધન૦ ૧૩ ॥ મુળ રૂપ બે દેવતા,
પ્રગટ કરીને તામોરે ॥ સૌધર્મ કલ્પે ગયા, કરી મુનિને પર
ણામોરે ॥ ધન૦ ૧૪ ॥ સનતકુમાર ઋષી સાતશેં, વરસ
લગે તેહ રોગરો॥ અભ્યાસ્યો અતી આકારો, ન કર્યો ઔષધ યો
ગરે ॥ ધન૦ ૧૫ ॥ સાતે વ્યાધિ સાથે સમી, ચક્રીઋષી ગુ
ણ ખાણીરો॥ ઉગ્રવિહારે વિચરતાં, પડિબોહે બહુ પ્રાણીરે
॥ ધન૦ ૧૬ ॥ ચારિત્ર લાખ બરસલગી, પાળી નિરતિ

ચારો રે; ગીરિ સમ્મેત શિખરે ચઢી, અણસણલયે, સુખ કારો રે ॥ ધન૦ ॥ ૧૭ ॥ માસતણી સંલેખણા, પાળીને નિરધારો રે; ત્રીજે કલ્પે સુર થયા, ચક્રી સનતકુમારો રે ॥ ધન૦ ॥ ૧૮ ॥ દેવચવી લહેશે તીહાં, ઉત્તમ કુળ અવતારો રે; મહા વિદેહમાં સીઝશે; કેવળ લહી સુવિચાર રે ॥ ધન૦ ॥ ૧૯ ॥ ચઉઠાણે ઠાણાંગને, અંતક્રિયા કહી ચાર રે; સનતકુમાર ચક્રી ગયો, તીણમેં મુગતિ મોઝાર રે ॥ ધન૦ ॥ ૨૦ ॥ આવશ્યક નિર્યુકિતમાં, ત્રીજો ચોથો બેઇ રે; ચક્રી સનતકુમારની, દેવ થયા છે તેઇ રે ॥ ધન૦ ॥ ૨૧ ॥ વિસંવાદ સૂત્રેય છે, તે લહે કેવળ નાણી રે; જે જીમ દીઠું ગ્રંથમેં, તીમ આણ્યું એણે ઠાણી રે ॥ ધન૦ ॥ ૨૨ ॥ જ્ઞાનસાગર બુધે નેહશ્યું, એ કહી ત્રીશમી ઢાળ રે; હોજો માહરી વંદણા, સાધુ ધર્મ પ્રતિપાળ રે ॥ ધન૦ ॥ ૨૩ ॥ સર્વગાથા ॥ ૫૦૪ ॥

॥ દુહા ॥

સનત કુમાર મુણિંદના, અહોનિશ સદા ત્રીકાળ;
સાધુ તણા ગુણ ગાવતાં, વાધે મંગળ માળ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ॥

રાગ ધન્યાશ્રી.

(પાસ જિણંદ જુહારીએ) એ દેશી.

ચક્રી સનતકુમાર તણી પરે, જે જિનધર્મ આરાધે રે; તે ભવિયણ દુઃખ દુરગતી છેદીને, શિવ સુખનું ફળ સાધે રે ॥ ૧ ॥ શ્રીજિનધર્મ આરાધજો, ભવિ વિનય મૂળ ગુણખાણી રે; ઇહભવ પરભવ ઈણ થકી, સુખ અતુળ લહે નિજ પ્રાણી રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ ઉત્તરાધ્યયન સિદ્ધાંતથી, એ અધિકાર મેં લીધો રે; ઉપદેશ માળાની વૃત્તિમાં, એ ઇમ અધિકાર છે સીધો રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ જેમેં રસ નાને રસે, ઓછું અધીકું કાંઈ ભાખ્યું રે; સંઘ તણી સાખે કરી, તે મિચ્છા દુક્કડ દાખું રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ અચળ ગચ્છે ગીરૂઆ ગચ્છ નાયક, શ્રી ગુણરત્ન સૂરીંદા રે; તાસ પાટ પ્રભાકર સુરીવરૂ, શ્રી ક્ષમારત્ન સુરીંદા રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥ બુધશ્રી લલીત સાગર તણા, શિષ્ય પ્રથમ સુખકારી રે; માણેક સાગર મુનીવરૂ, મુજ ગુરૂ જ્ઞાન દાતારી રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ તે ગુરૂના સુપસાયથી, મેં ચોથો ચક્રી ગાયો રે; રિખવદેવને સંઘની સાનિધે, સરસ સંબંધ સુહાયો રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥ શ્રી ચક્રાપુર ગામમાં, સંવત સત્તર

સાડત્રીશે રે; માગશીર વદી પડવે ભૃગુવાસરે, સિદ્ધી યો
ગ સુજગીશ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૮ ॥ એકાવનને સાતશેં, ગ્રંથા
ગ્રંનો૦ માન રે; કીધો પ્રત્યક્ષર ગુણીને, લખજો ચિત્ત રાખી
સ્થાન રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૯ ॥ ધન્યાશ્રી રાગે ભલી, કહી એક
ત્રીશમી ઢાળ રે; જ્ઞાનસાગર કહે સાધુના, ગુણ સૂણતાં અ
મીય રસાળ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૦ ॥ સર્વગાથા ॥ ૫૧૫ ॥

ઇતી મુનિજ્ઞાનસાગર વિરચીત શ્રીસનત્કુમાર ચક્રી
નો રાસ સંપૂર્ણમ્

ગ્રંથાગ્રં. ૭૫૧

यादृशं पुस्तके दृष्ट्वा, तादृशंलिखितं मया;
यदि शुद्धमशुद्धं वा, ममदोषोनदीयते ॥ १ ॥

અગાઉથી આશ્રય આપનારા ગુણજ્ઞ ગ્રાહકોના મુબારક નામોનુ લીસ્ટ.

ભાવનગર

૨૦ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા
૨૦ પારેખ મોતીચંદ રામજી
૧૫ ઝવેરી ભીમચંદ ધરમચંદ
૧૦ ઝવેરી ફતેચંદ જીવણદાસ
૧૦ શ્રી જૈનધર્મ હીતેચ્છુ સભા
૧૦ શા પાનાચંદ તેજા બુકસેલર
૧૦ શેઠ તલકચંદ નારણજી
૧૦ વોરા લક્ષ્મીચંદ કલ્યાણજી
૫ શ્રી જૈનજ્ઞાન ચંદ્રોદય સભા
૫ વોરા દેવચંદ કલ્યાણજી
૫ શા દીપચંદ માણેકચંદ
૫ શા. ત્રીકમજી હરીચંદ
૫ શા મગનલાલ હાઉ
૫ શા મુલચંદ ડાહ્યા
૫ શેઠ ગોવીંદજી ભાણજી
૫ વોરા ઝવેર ડાહ્યા
૫ વોરા તારાચંદ ઠાકરશી
૫ શા ગીરધર બાવા
૫ શા છગનલાલ હાઉ
૫ શેઠ માણેકચંદ ભાણજી

૫ શા કેશરી ગોરધન
૫ શા કુબેર પ્રેમજી
૫ શેઠ નાનચંદ આણંદજી
૫ વોરા ગીરધર ગોરધન
૫ શેઠ જસરાજ મુલચંદ
૫ વોરા નાનચંદ કરશન
૫ શા જુઠા લીલાધર
૫ શા નાનચંદ તારાચંદ
૫ શા ગંભીર ગુલાબચંદ
૫ શેઠ ડાહ્યાભાઇ વીઠલદાસ
૫ શા દુલભજી કીકા
૫ દોશી સોમચંદ ઓધવજી
૫ શા ગોરધન રામચંદ
૫ શા છગનલાલ મુલજી
૫ શેઠ ગોરધન અમરશી
૫ શા છગનલાલ ઉકા
૫ મણીઆર મગનલાલ નાનચંદ
૫ શા સાકરચંદ શુંદરજી
૫ દોશી મીઠાભાઇ મુલચંદ
૫ શા હરગોવન જીવાભાઇ

૫ દોશી જેચંદ હરજીવંન ૫ શા રાઈચંદ બાવાલાલ

ગોઘા

૧૫ શેઠ લલુભાઇ ગલાલચંદ ૫ ઠાર જીવરાજ હીરાચંદ
૧૫ દોશી ભીખાભાઈ માનચંદ ૫ શા મગનલાલ મોરારજી
૧૦ સંઘવી ભીખાભાઈ નેમચંદ ૫ ઝવેરી દુલભજી લક્ષ્મીચંદ
૧૦ શાંઘવા જેચંદ દલીચંદ ૫ શ્રી જન દર્મોત્સુક સભા
૧૦ દોશી છોટમલાલ ડાહ્યાભાઇ ૫ સંઘવી લલુભાઈ કકલ
૭ દોશી મોહનલાલ લલુભાઇ ૫ દોશી આતમચંદ દામજી
૬ ઠાર પરસોતમ હીરાચંદ ૫ શા નરોતમ પરશોતમ
૬ શા ફુલચંદ પરશોતમ ૫ શા પરશોતમ ઘેલાભાઈ
૫ પારેખ શાંકરદાસ પરાગજી ૫ સોની નરશી ઝીણા

મુંબઇ

૧૫ શેઠ ઓધવજી કરમચંદ ૫ શા કસ્તુર સંગજી
૧૦ શેઠ વીઠલદાસ મોતીચંદ ૫ શા ઊમેદ લાલચંદ
૧૦ શા શેજપાલ હીરજી ૫ શા વીઠલદાસ વેલજી
૫ શેઠ ફકીરભાઇ પ્રેમચંદ ૫ શા નીઆલચંદ માનચંદ
૫ શા થોભણ દામજી ૫ શા કરશનજી અમરચંદ
૫ શેઠ માનચંદ રૂપચંદ ૫ શા મનસુખ ટોકરશી
૫ પારી. નથુભાઈ સુરચંદ ૫ શા નરોતમ લક્ષ્મીચંદ
૫ પારેખ દલીચંદ બાલા ૫ શા લલુભાઈ પાનાચંદ
૫ શા લલુભાઇ ગાંડા ૫ શા ઘેલાભાઈ પદમશી
૫ શા વસનજી હીરાચંદ ૫ શેઠ ફુલચંદ ડાહ્યાભાઈ
૫ શા હરખચંદ કપુરચંદ ૫ શા રતનજી જેચંદ

સુરત

૫ શેઠ ડાહ્યાભાઈ સરૂપચંદ   ૫ શા ચુનીલાલ છગનચંદ
૫ શેઠ ભાઈચંદ તારાચંદ

પાલીતાણા

૫ શ્રી જૈન જ્ઞાન ઈચ્છક સભા હા॰ શા છગનલાલ જેઠાભાઈ

અમદાવાદ

૫ શા મોહનલાલ હેમચંદ

ધોલેરા

૫ શેઠ બકોર હીરાચંદ   ૫ શેઠ ત્રીકમ ઊજમશી

લીંબડી

૫ શા મોહનલાલ વખતચંદ   ૫ શા કસ્તુર વાલજી

વીરમગામ

૬૧ શ્રી જૈન પ્રવર્તક બ્રાંચ સભાના મંત્રી રતનચંદ મુલચંદ
૧૦ શા મગનલાલ હુકમચંદ

શીહોર

૧૦ દોશી લક્ષ્મીચંદ મેરાજ   ૫ શ્રીજૈન જ્ઞાનચંદ્રોદય સભા

બોટાદ

૧૦ શ્રી જૈન ધર્માભિલાષી સભા

વળા

૫ મેતા ગુલાબચંદ જીવાભાઈ

અગાશી

૫ દોશી હેમચંદ ભીમચંદ

વેરાવળ

૫ શેઠ ગણેશ વેલજી

વડોદરા

૧૨ શા મનસુખરામ અમરતલાલ

બગસરા

૫ શેઠ ડાહ્યાભાઇ અમરશી

અમરેલી

૫ શ્રી જૈન વિધાશાળા હા. વીરચંદ જીવાભાઇ

કચ્છ મુદ્રા

૫ ગુરજી મોતીચંદજી કુશલચંદજી

છાપરીઆળી

૫ પારેખ આણંદજી હરજીવનદાસ

વંથલી

૫ વોરા ધનજી સુંદરજી

નાગરેચા

૫ શા હીરજી દેશર

માંડળ

૫ ગાંધી બાલચંદ બેચરદાસ

જેતપુર

૫ વોરા ખીમજી લક્ષમીચંદ

ખેડા

૫ શા જમનાદાસ મલુકચંદ ૫ શા નથુભાઇ મલુકચંદ

૯૭ પરચુરણ-

કુલ નકલ ૭૯૯

સુચના—શ્રી જૈન શુભેચ્છક સભા મારફત કેટલી એક નકલો ભરાએલી છતાં તેમાંના કેટલાએક નામો અમોને મળેલાં નથી તેથી તે ગ્રાહકોને ચોપડીઓ અગાઉની કીંમત મુજબ આપવી કે ન આપવી તે સભાની મરજી ઉપર છે.

મંત્રી.
શ્રી જૈન જ્ઞાનદીપક સભા.

ભાવનગર—આ ચોપડી શ્રી જૈનધર્મપ્રસારક સભાની ઑફીસમાંથી રોકડી કીમતે વેચાતી મળશે.
ગોધા—અમારી સભાની ઑફીસમાંથી રોકડી કીમતે મળશે.